

J A A R K R A N S

JAAKRANS

van

Geestelijke Lieder
rond den Haard

Gedichten van

A. CUPPENS en van J. DE VOGHT

Muziek van

LOD. DE VOCHT

UITGAVE M. D'HOOGHE
Paleisstraat 25, Antwerpen

Ik wensch dat Uw « Jaarkrans » overal moge verspreid worden. Ik dank U op voorhand voor het goed dat Uw iever en noeste arbeid in de christelijke vergaderingen en familiën zullen stichten.

(Kardinaal MERCIER.)

Mogen Uwe liederen door hunne schoonheid de kristenen stichten en hunne godsvrucht zoowel als hunnen kunstsmak vermeerderen en verheffen.

(Monseigneur RUTTEN.)

De « Jaarkrans » is een der grootste vreugden mijns levens geweest, brengende aan de gemeenschap zulk een bloei van godsdienst en poësie.

(Mej. M.-E. BELPAIRE.)

Gij hebt aan ons volk « geestelijke liederen » gegeven. Wat zijn ze mooi! Daar geurt de wierook in der kerkhymnen. Ons christenvolk is U grooten dank schuldig.

(Pastoor VAN BEUKERING.)

NIHIL OBSTAT

J. NAULAERTS, can. libr. cen.

IMPRIMATUR

† et JOS. CARTON DE WIART, Vic. gén.

Mechliniæ 11 Julii 1935

INHOUD

Eerste Bundel : WINTERTIJD

Gedichten van Aug. CUPPENS

ADVENT

Eerste Zondag (Ad Te levavi)	1
Tweede Zondag (Populus Sion)	2
Derde Zondag (Gaudete)	3
Vierde Zondag (Rorate)	5

KERSTTIJD

Vigilie van Kerstmis (24 December)	7
Kinderlied voor Kerstmis (25 December)	9
Wiegelied voor O. H. Besnijdenis (1 Januari)	11
Driekoningen (6 Januari)	12
Zondag in de Octaaf van Driekoningen (De twaalfjarige Jezus	13
Octaaf van Driekoningen	14
Tweede Zondag na Driekoningen (De Bruiloft van Cana)	16
Derde » » (De Melaatsche)	17
Vierde » » (De Storm)	19
Vijfde » » (De Zaaier)	20
Zesde » » (Het Mostaardzaadje)	21

HEILIGENLIEDEREN

O. L. V. Onbevleete Ontvangenis (8 December)	22
S. Thomas Apostel (21 December)	23
S. Stephanus (26 December)	25
S. Jan Evangelist (27 December)	26
Onnoozele Kinderen (28 December)	28
Lichtmis (2 Februari)	28

Tweede Bundel : LENTETIJD

Gedichten van Aug. CUPPENS

AANLEIDING TOT DEN VASTENTIJD

Zondag van Septuagesima (Adams val)	30
Zondag van Sexagesima (Noë)	31
Zondag van Quinquagesima (Abraham)	32

VASTEN

Aschwoensdag	34
Eerste Zondag in den Vasten (De Bekoring Christi)	35
Tweede Zondag in den Vasten (Jezus op den berg Thabor)	37
Derde Zondag in den Vasten (Genezing van den Stomme)	38
Vierde Zondag in den Vasten (Vermenigvuldiging der Brooden)	39
Passiezondag (Bede tot de Zondaars)	41
Palmenzondag (De Intrede Christi)	42
Woensdag in de Goêweek ('s Heeren Klacht)	45
Witten Donderdag (Laatste Avondmaal)	45
Zaterdag vóór Paschen (Heilige Vrouwen)	47

PAASCHTIJD

Paschen	48
Beloken Paschen	50
Tweede Zondag na Paschen (De Goede Herder)	51

HEILIGENLIEDEREN

S. Thomas van Aquinen (7 Maart)	53
S. Scholastica (10 Februari)	54
H. Aartsengel Gabriël (18 Maart)	56
S. Jozef (19 Maart)	57
S. Benedictus (21 Maart)	59
O. L. V. Boodschap (25 Maart)	61

Derde Bundel : ZOMERTIJD

Gedichten van Joz. DE VOGHT

Derde Zondag na Paschen (Jubilate)	62
Vierde » » » (Voorbereiding tot Pinksteren)	63
Vijfde » » » (Kracht van 't Gebed)	64
O. H. Hemelvaart	66
Zondag na O. H. Hemelvaart (Christus Triumphator)	68
Vigilie van Pinksteren (Wijding van het Water)	70
Pinksteren	71
Feest der H. Drievuldigheid	73
H. Sacramentsdag	75
Tweede Zondag na Pinksteren (De Genoodigden)	76
Feest van het H. Hart	78
Derde Zondag na Pinksteren (Zondaar, heb vertrouwen)	80
Vierde » » » (De wonderbare vischvangst)	82
Vijfde » » » (Bemint elkander)	83
Zesde » » » (Hergeboorte)	84
Zevende » » » (Volk'ren jubelt)	86
Achtste » » » (Levenswijsheid)	88
Negende » » » (Jezus' intocht)	89
Tiende » » » (Nederigheid)	91
Elfde » » » (Jezus wees geprezen)	93

HEILIGENLIEDEREN

H. Joannes Baptista (24 Juni)	94
H. H. Petrus en Paulus (29 Juni)	96
Maria Visitatie (2 Juli)	98
H. Anna (26 Juli)	99
O. L. V. Hemelvaart (15 Augustus)	101

Vierde Bundel : HERFSTTIJD

Gedichten van Joz. DE VOGHT

Twaalfde Zondag na Pinksteren	(De barmhart. Samaritaan)	103
Dertiende » » »	(De tien Melaatschen)	104
Veertiende » » »	(Geen zorgen voor morgen)	105
Vijftiende » » »	(Naïm)	107
Zestiende » » »	(Onze schaduw)	109
Zeventiende » » »	(Het hoogste Gebod)	110
Achttiende » » »	(De zieke ziel)	112
Negentiende » » »	(Het Bruiloftsmaal)	114
Twintigste » » »	(Smeekbede)	115
Een en twintigste » »	(Levensstrijd)	117
Twee en twintigste » »	(Het is zoo goed bij U te zijn)	118
Drie en twintigste » »	(Het dochterke van Jairus)	120
Vier en twintigste » »	(Het laatste oordeel)	121

HEILIGENLIEDEREN

Maria Geboorte (8 September)	122
Sint Michaël (29 September)	123
O.L.Vr. van den H. Rozenkrans (Eerste Zondag in October)	125
H.H. Engelen Bewaarders (2 October)	126
De H. Franciscus (4 October)	128
Missie-dag (Derde Zondag in October)	129
Kristus-Koning (Laatste Zondag in October)	131
Allerheiligen	133
S. Cecilia (22 November)	135

Vertaling en overname van teksten of melodieën is krachtens de Auteurswet alleen toegestaan met toestemming van de Schrijvers.

1. Zondag in den Advent (Ad Te levavi)

Breed

Innig

Ik heb mijn ziel ge-
 O neen! ik blijf niet
 Mijn ziel aan de aard' ont-

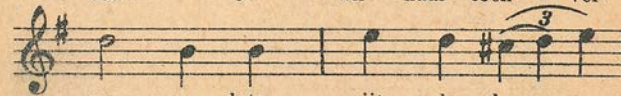
he-ven met vrij-en vleu-gel-slag tot
 treu-ren om don-ker-droe-ven nacht als't
 re-zen mijn zie-le zoekt U Heer, Gij

U, mijn Licht, mijn Le-ven, mijn eeuw' gen
 Oos-ten staat in kleu-ren van mor-gen
 kunt, Gij zult ge - ne - zen haar er - vig

Dag! Wien zou het ooit be -
 pracht, als dra ver - schijnt de
 zeer. O! wil haar toch ver-

rou - wen dat, spijs der boo - zen
 Zon - ne die nim - mer on - der
 blij - den en wees haar Brui - de

spot, hij pal stond in 't be -
 gaat. Ik groet met hoo - ge
 gom... ver - wach - ting al - ler

trou - wen op U, o God! hij
 won - ne haar da - ge - raad. Ik
 tij - den, o Je - zus, kom! ver -

pal stond in - 't be - trou - wen op
 groet met hoo - ge won - ne haar
 wach - ting al - ler tij - den, o

U, o God!
 da - ge - raad.
 Je - zus, kom!

2. Zondag in den Advent (Populus Sion)

Breed *Met geestdrift*

Gij, Si - ons Volk, be - klim de
 Zie, gin - der, ver, uit 't Oo - sten
 O Volk' ren! groet het nieu - we

ber - gen! Ver - hef u, a - dem
ko - men vol pracht en praal den
Le - ven als kind' - ren doen in

nieu - we lucht! En laat geen wee u
ko - ning - stoet! Zij heb - ben ook het
't len - te - tij, een eeuw' ge vreugd wordt

lan - ger ter - gen: het ein - de
Licht ver - no - men en rij - den
U ge - ge - ven want God, uw

naakt van 't droef ge - zucht. _____
in Zijn glans, met spoed. _____
Hei - land, is na - bij! _____

3. Zondag in den Advent (Gaudete)

Gaande 4 *Stil - begeesterd*

Broe - ders, weest
We - ze den
Zegt Hem en

blij in den Heer, ik zeg het U
 lie - den be - kend uw ze - dig en
 zingt Hem uw dank, met hoop - vol ge -

nog weest im - mer ver - heugd! —
 zacht, uw need' rig ge - moed. —
 moed, met smee - ken - de bée.. —

ik zeg het U nog weest im - mer ver -
 uw ze - dig en zacht, uw need' rig ge -
 met hoop - vol ge - moed met smee - ken - de

heugd! — Her - ten en zie - len om -
 moed. — Kom - mer zij ver - re van
 bée. — Schoo - ner dan al wat gij

hoog! — Her - ten en zie - len om -
 U: — Kom - mer zij ver - re van
 droomt — Schoo - ner dan al wat gij

hoog! ——— Hoe na - der Zijn komst, hoe
 U: ——— de Heer dien gij dient, uw
 droomt ——— is 't geen Hij U gunt: Zijn

groot - ter de vreugd! hoe groot - ter de
 God is zoo goed! uw God is zoo
 he - mel - sche Vrêe.. Zijn he - mel - sche

vreugd! hoe groot - ter de vreugd! hoe
 goed! uw God is zoo goed! uw
 Vrêe.. Zijn he - mel - sche Vrêe.. Zijn
Tegenhouden

groot - ter de vreugd! ———
 God is zoo goed! ———
 he - mel - sche Vrêe.. ———

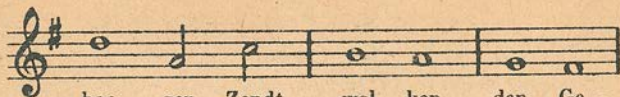
4e Zondag in den Advent (Rorate)

Iets Breed

5 *Gevoelvol en smeekend*

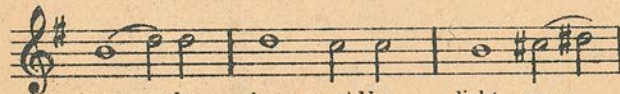
Dauwt Heem' len, dauwt van uit den
 Wij zuch - ten on - der 't juk der
 O Heem' len dauwt van uit den

hoo - gen, Zendt, wol - ken, den Ge -
 zon - den en lig - gen neêr - ge -
 hoo - gen en geeft ons koe - len

recht - ten af! Heb deer - nis, Heer, heb
 drukt door 't wee, voor eeu - wig aan de
 mor - gen - troost, dat Hoop de lang ver -

me - de - doo - gen! Ver - licht on --
 dood ver - bon - den, ver - zon - ken
 dui - sterde oo - gen her - le - ven

ze al te lan - ge straf! Ver - licht on -
 in de tra - nen - zee... ver - zon - ken
 doe van A - dams kroost! her - le - ven

ze al te lan - ge straf!
 in de tra - nen - zee...
 doe van A - dams kroost!

Vigilie van Kerstmis

Licht gaande 1 *p* Eenvoudig voordragen

Her - der - kens her - der - kens
't Kind - je door he - mel en
Gaaf nu tot Hem die in

die er zoo vroom,
aar - de ver - wacht,
't krib - be - ken rust

wa - ken - de bidt in de
dwi - zend - maal schoo - ner dan
de ar - rem - kens o - pen om

sla - pen - de vel - den,
't licht waar we in zwe - ven,
vre - de te bie - den,

schuch - te - re her - der - kens,
't wordt van een Maagd nu ter
vre - de die 't men - schen - wee

laat u - wen schroom,
 we - reld ge - bracht,
 troos - ten - de sust,

luis - tert wat blijd schap wij
 om u ver - los - sing en
 he - mel - sche gunst voor goed

zin - gen - de mel - den!
 vre - de te ge - ven. Glo - - - - ri - a
 wil - li - ge lie - den!

in ex - cel - sis De - o! Glo - - ri -

a in ex - cel - sis De - o!

Glo - - ri - a in ex - cel - sis De -

ol

Kinderlied voor Kerstmis

Iets Snel

Daar ligt in de
O! ziet toch hoe
Wij ko - men! Wij

krib - be lief Je - zu - ke zoet het
schoon het in't krib - be - ke ligt, hoe
ko - men! O Je - zu - ke zoet! Bij

Lam - me - ke Gods dat ons
't lacht op ons al - len met
U is het schoon en bij.

zon - de - kes boet! Het komt uit den
 stra-lend ge - zicht; hoe 't reikt met zijn
 U is het goed! Wij ge - ven U

He - mel waar de en - gel - tjes zijn om
 arm - kes als of het ons zei: «Ik
 al - les 't zij groot of 't zij klein: wij

ons te ver - los - sen van de eeu - wi - ge
 zie U zoo geer - ne! Komt al - len bij
 wil - len voor eeu - wig uw vrien - de - kes

pijn, om ons te ver - los - sen van
 mij! Ik zie U zoo geer - ne! komt
 zijn! Wij wil - len voor eeu - wig uw

de eeu - wi - ge pijn.
 al - len bij mij!
 vrien - de - kes zijn!

Ons-Heeren Besnijdenis (Wiegelied)

Rustig en Ingetogen

Met innigen eenvoud

Kin - dje lief, ik
 Ach! dat ge on - der
 Moog' uw lij - den,

ben zoo arm, heb geen wieg - ske
 droef ge - schrei 't merk ont - vingt der
 moog' uw pijn de ar - me zon - daars

dan mijn arm, heb geen heul voor
 sla - ver - nij, ach! dat ik uw
 ba - tig zijn! Moog' uw bloed en

u - wen nood dan mijn boe zem
 jeug - dig bloed al te vroeg zien
 uw ge - traan al - ver - zoe - nend

en mijn schoot... Slaap nu, slaap nu,
 vloei - en moet! Slaap nu, slaap nu,
 op - waarts gaan! Slaap nu, slaap nu,

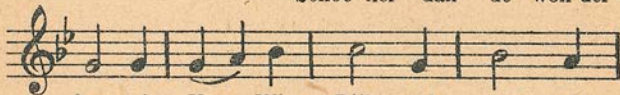
slaap nu maar, slaap nu maar.—
 slaap nu maar, slaap nu maar.—
 slaap nu maar, slaap nu maar.—

Driekoningenlied

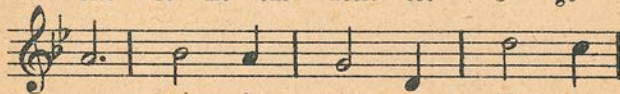
Statig gaande

Vre - de - ko - ning, Al - be -
 Wij, de vóór - wacht al - ler
 Schoo - ner dan de won - der -

heer - scher, Vorst, Wiens Rijk' zal eeu - wig
 Volk' ren, bie - den U den ko - nings -
 ster - re die ons heeft - tot U ge -

staan, uit de ver - re Mor - gen -
 groet, sprei - den on - ze weid - sche
 leid, zult gij zon - ne - glan - zend

lan - den kwa - men wij tot U ge -
 man - tels vóór Uw god - de - lij - ken
 stra - len o - ver tijd en eeu - wig.

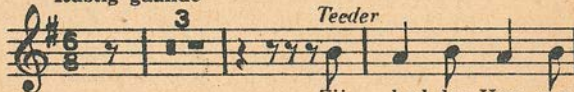
gaan, kwa - men wij tot U ge -
voet, vóór Uw god - de - lij - ken
heid, o - ver tijd en eeu - wig -

gaan. _____
voet. _____
heid. _____

Zondag na Driekoningen (De 12-jarige Jezus)

Rustig gaande

Zij had-den Hem ver
Zij von-den hem ten
Toen keer-den zij te

lo - ren, hun lie - ven Je - zus,
tem - pel bij de eer - bied - waar - de
za - men te - rug ter stil - le

ach! _____ en zoch - ten Hem vol
schaar _____ van Schrift en Wet - ge
steê, _____ al - waar Hij on - der -

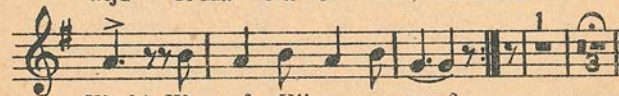
kom - mer, vol ang - sten, nacht en
 leer - den die Hij ver - baas - de
 da - nig, ge - hoor - zaam en ge -

dag. — o Wee! o Wach! Waar
 daar, — door woord zoo waar, zoo
 dwee, — heel stil in vreê, zich

of Hij we - zen mag? O Weel o
 wijs en won - der - baar, door woord zoo
 wijd - de aan werk en beê, heel stil in

Wach! Waar of Hij we-zen mag?
 waar, zoo wijs en won-der-baar.
 vreê, zich wijdde aan werk en beê.

Octaaf van Driekoningen (Het Doopsel Christi)

Iets Breed

Met weerdigheid

Jor - da - ne, tooi met
 Hij toont Hem, en ge -
 « Ik heb met wa - ter

len - te-groen uw ou - den zoom, nu
 tuigt ver-rukt : *Zie - daar Gods Lam, dat*
 U ge-doopt, Hij Zelf zal U in

Go - des Zoon u wij - den komt tot
 on - ze zon - den op zich neemt, ze
 krach - te van den Heil' gen Geest hër-

le - vens-stroom, nu hij die Hem de
 hoe - ten kwam! Hij is het Die vóór
 doo - pen nu. Die Geest kwam als een

ba - ne brak en rech - te pa - den
 mij bes - tond, voor Wien ik wij - ken
 rei - ne duif Hem zwe - ven bo - ven

schiep, — den Lang - Ver - wach - te
 moet, — Hij is de Zo - ne
 't hoofd; — dus: dat Hij is de

na - d'ren ziet op Wien hij riep. —
 Gods dien ik aan - bid - dend groet! —
 Zo - ne Gods, het moet ge - loofd! —

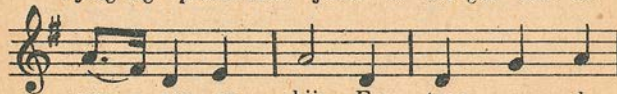
2. Zondag na Driekoningen (Bruiloft van Cana)

't Was brui - loft te Ca - na en
 Men vul - de met wa ter, op
 Hoe groot was de vreug - de van

feest - ge - tij: de Heer en Zijn Moe - der Zij
 Je - zus' woord, men vul - de de krui ken - een
 't jeug - dig paar... Hoe juich - te der gas - ten be -

wa - ren er bij. En toen er de
 zes - tal - ten boord. O bruids - paar, o
 gees - ter - de schaar! Wat zult gij dan

bruids - wijn ten disch ont - brak, zoo
 gas - ten, wilt voo - lijk zijn! Her -
 we - zen, o groot fes - tij, waar

was het Ma - ri - a die Hem daar van
 scha - pen is't wa - ter in heer - lij - ken
 Je - zus zal Schen - ker en Brui - de - gom

sprak. _____
 wijn! _____
 zijn! _____

3. Zondag na Driekoningen (De Melaatsche)

Langzaam

2

Met gevoel verhalen

Toen Je - zus, na Zijn
 Me - laatsch - heid had ge -
 Zoo was de goe - de

lee - ring, den berg kwam af - ge - gaan, drong een
 schon - den des ar - men lij - ders leên; en de
 Je - zus een Hee - ler el - ker kwaal, én van

man door 't woe - lend volk en riep ge -
 Heer aan - hoor - de hem, Hij sprak, ont -
 't lijf en van de ziel en van ons.

kniel Hem smee - kend aan: « O
 roerd door zijn ge - ween: « Ik
 zon - den al - le - maal. Hij

Hee - re, wees berm - her - tig, en
 wil het, wees ge - ne - zen en
 blijft de Las - ten - dra - ger, het

zie ge - na - dig neêr! 'k Ben zoo
 rein, op de - zen stond. En de
 zon - den - boe - tend Lam, dat voor

arm, ik ben zoo ziek, en Gij kunt
 man sprong jui chend recht, hij was ge -
 't heil van 't men - schen - kind op de - ze

mij ge - ne - zen, Heer!>
 rei nigd en ge - zond.
 droe - ve we - reld kwam.

4. Zondag na Driekoningen (De Storm)

Snel

6

Hefdig

Broe - d'ren, hoort! Hoort hoe de
 Red ons, Heer! Heer, red uw
 «Wa - t'ren, still Stil! en wordt

storm, hoe de storm nu woe-dend
 volk! Red uw volk wit ban - gen
 stom; word nu stom, gij woe - lig

huilt! Broe-d'ren, ziet! Ziet hoe de
 nood! Hulp! o Heer! Heer! wij ver-
 meer! Win - den, zwijgt! Zwijgt! Ik ge-

zee hoe de zee ten af-grond kuilt!
 gaan! Wij ver - gaan! Wij zien de dood!
 bied! Ik ge - bied, er - kent uw Heer!...

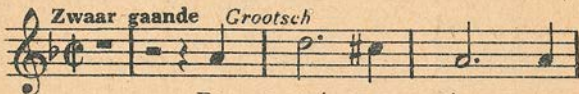

p Bijna gesproken
 En Hij, Die o ver 't al gebiedt, Hij
 — «O mensch-kens, zijt gij zóó bevreesd, zoo
 En 't al viel stil op Je - zus'stem, be-

slaapt daar en Hij hoort noch ziet!
klein - ge - loo - vig in uw geest?
 leed, al zwijgend, God in Hem.

5. Zondag na Driekoningen (De Zaaier)

Een zaai - er ging en
 «Gij zaai - det koorn, en,
 «In - dien gij nu het

wierp zijn graan; de vij - and zag dit
 Mees - ster, ziet, hoe door uw graan het
 on - kruid bant, zoo brengt gij 't koorn ge -

nij - dig aan. Hij is, bij nacht, naar
 on - kruid schiet!» «Door 's vij - ands hand is
 wis te schand; gij wringt, ten oogst, het

't veld ge - gaan, had on - kruid - zaad ge -
 dit ge - schied.» «Het rooi - en?» «Doet het
 in den band en 't wordt tot asch ge -

laân. _____
niet!» _____
brand.» _____

6. Zondag na Driekoningen (Mostaardzaadje)

Matig

2

Gemoedelijk

Ie - mand nam het
En het klei - ne
Voog - 'len slie - pen

klein - ste der zaad - jes,
kor - rel - tje kiem - de,
op zij - ne tak - ken,

't mos - taard - zaad - jen, in zijn hand
wies, en wies, en werd een struik,
bouw - den der hun nest - jes in...

en hij zaai - de en dek - te 't warm-pjes
groot - er dan al de an - d're krui - den
Ook 't on - ein - dig rijk des he - mels

op zijn ak - ker - land,
 van het hof - be - luik,
 heeft zoo'n klein be - gin,

op zijn ak - ker - land. ———
 van het hof - be - luik. ———
 heeft zoo'n klein be - gin. ———

O.L.V. Onbevleete Ontvangenis (8 Dec.)

Licht gaande

Met kinderlijke verrukking

Daar bloei - de ee - ne
 Van - daag is die
 Al — de en - ge - len -

Le - lie met zui - ver - lij - ke pracht, vóór
 Le - lie, zoo me - ni - ge eeuw ver - beid op
 choo - ren be - - groe - ten he - den de aard': zij

eeu - wen en tij - den in't diepst van Gods ge -
 aar - de ge - spro - ten in rei - ne heer - lijk -
 heeft hun, o won - der! een Ko - nin - gin ge -

P wat langzamer

dacht... Zij was toch zoo schoo - ne! Zij
heid... 't Zijt Gij, o Ma - ri - a, O
baard! O he - mel - sche Le - lie, Gij

1^e beweging

bloei - de toch zoo blank! Er
Le - lie, eeu - wig - schoon, Gods
zijt onze eeuw' ge Roem, Gij

looft Haar naar waar - de noch
Bruid en Gods Doch - ter en
zijt van de we - reld de

mensch, nog eng' - len - zang!
Moe - der van Gods Zoon!
vlek - ke - loo - ze Bloem!

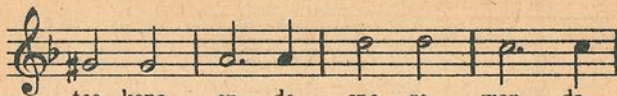
Sint-Thomas Apostel (21 December)

Zwaar

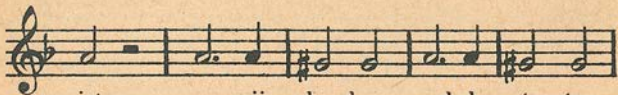
Karaktervol

Eer mijn oog de spij - ker -
En, toen met den dweer - schen
«O! mijn Heer en God!» riep

tee - kens en de spe - re - won - de
 Tho - mas — die nog kop - pig zeg - de :
 Tho - mas, viel aan - bid - dend vóór Hem

ziet, eer mijn hand ze zal be - tas - ten,
 neen! — zij nu weêr ver - ga - derd wa - ren,
 neêr... En met zacht ver - wij - ten - de oo - gen

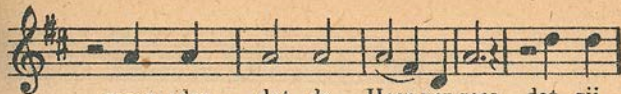
Krachtig
 eer - der en ge - loof ik niet! eer -
 was't dat hun de Heer ver - scheen! was't
 sprak tot hem de Hei - land weêr: sprak

der en ge - loof ik niet!⌘
 dat hun de Heer ver - scheen.
 tot hem de Hei - land weêr:

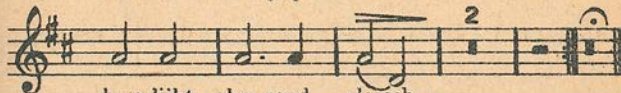
Plechtig - zacht en diepgevoeld
 Zóó sprak Tho - mas, toen zijn vrienden
 «O Gij, Tho - mas, voel mijn wonden,
 «Wijl ge mij ge - zien hebt, daarom

maar - den dat de Heer ver-rees, dat zij
steek uw hand in mij - ne zij, dat uw
hebt ge nu in mij ge-loofd... Za - lig

Je - zus le - vend za - gen in ver
hart voor - taan ge - loo - vig nooit meer
die in mij ge - loo - ven schoon ze

heer-lijkt, glan-zend vleesch...
on - ge - loo - vig zij.»
zijn van 't zien be - roofd...»

Sint Stephanus (26 December)

Gaande

Mannelijk - fier

Vaan - de - rig der
't Eerst van al in't
Leer ons Chris - tus'

Mar - te - la - ren, Ste - pha - nus die
perk ge - tre - den hebt ge Chris - tus,
naam be - lij - den en, als gij, met

vo - ren gaat _____ in den stoet der
Zoon van God, _____ on - der stee - nen
hel - den - moed, _____ al - tijd voor de
nog sterker

hel - den - scha - ren met hun bloe - dig
storm be - le - den, spijs het woe - dend
Waar - heid strij - den, ook ten prij - ze

rood ge - waad... met hun bloe - dig
Jo - den - rot... spijs het woe - dend
van ons bloed, ook ten prij - ze

rood ge - waad. _____
Jo - den - rot. _____
van ons bloed. _____

Sint Jan Evangelist (27 December)

Iets Snel

Beschouwend

Gij, oo - gen - vreugd en
Uw kin - der - blik, *uw*
Het Kruis - lam stond aan

vriend van Hem die tus - schen le - liën
a - rends - oog heeft Gods ge - heim door
 U, aan ons Zijn ei - gen Moe - der

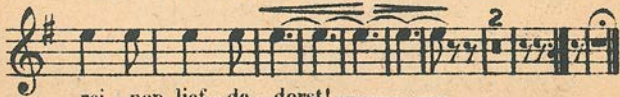
weidt, hoe tee - der heeft het Maag - de -
schouwd : uw woord heeft ons het We - zen
 af! Ach! vraag toch en ver - krijg dat

kind uw hoofd aan 't hert ge - vleid, ge -
zelf van't Eeu - wig Woord ont - vouwd, ge -
 wij Haar die - nen tot aan't graf, als

laafd aan Zij - ne borst — uw
toond voor ons ge - zicht — de
 rid - ders houw en trouw — der

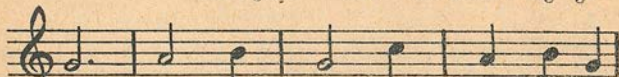
rei - nen lief - de - dorst! —
bron van Lief - de en Licht! —
 al - ler hoog - ste Vrouw! —

Onnoozele Kinderen (28 December)

Gaande

Mel teeder medelijden

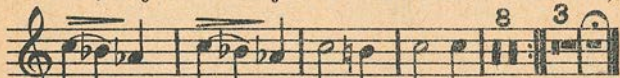
Eer - ste he - mel - blom - me - kens
 Zoo de storm met ro - ze - kens
 Zin - gend met on - schul - dig ge -

zoet, ro - zig rood - ge - kleurd in uw
 doet, brak u vorst He - ro - des, ver -
 moed volgt gij 't Lam in spe - len - den

bloed, blij - de, blij - de kin - der - scha - ren,
 woed, blij - de, blij - de kin - der - scha - ren,
 stoet, blij - de, blij - de kin - der - scha - ren,

klei - ne, klei - ne mar - te - la - ren!
 klei - ne, klei - ne mar - te - la - ren!
 klei - ne, klei - ne mar - te - la - ren!

Lichtmis (2 Februari)

Iets Snel

Gemoedelijk

O Si - me - on, stek - ou - de man, ga
 Nu moogt gij vre - dig rus - ten gaan, gij
 En Gij, o zon - be - klee - de Vrouw wier

t Wicht je te ge - moet dat U en heel de
ou - de, trou - we knecht, uwe oo - gen heb - ben
ze - gen - rij - ke schoot de zui - ver - lij - ke

we - reld nu op nieuw ver jon - gen doet! Daar
't Heil ge - zien U door Gods Geest voor - zegd, Gij
tem - pel was die 't Eeu - wig Licht be - sloot, o

treedt de blij - de Moe - der aan, de
hebt het eeu - wig Len - te - licht der
bid dat Gods ge - na - de - licht door -

ko - nink - lij - ke Maagd die, wet - ge - trouw, het
volk' ren blij be - groet, uw Je - zus aan het
stra - le ziel en zin van al wie U als

Of - fer - lam ten tem - pel bin - nen - draagt. —
hart ge - drukt met heil' gen lief - de - gloed —
Moe - der mint en dient als Ko - nin - gin. —

Zondag van Septuagesima (Adams val)

O Lust-hof! O za-li - ge
 Werd blijd-schap en on-schuld ver-
 Ramp-za - li = ge kin-de - ren

dre-ven daar de voet van den Heer heeft ge-
 lo-ren door het proe-ven der doo - den-de
 vra-gen aan hun Va - der dat Hij hen toch

waard, Waar zijn toch uw' kind'-ren ge -
 erucht?... Wat jam - mer werd hier-uit ge-
 spaar!... Hij blij - ve niet doof voor hun

ble-ven?... Ach, waar zijn ze, waar zijn ze, o
 bo-ren! Wat een hel! wat on - ein - dig ge-
 kla - gen, Ach, de last van hun wee drukt zoo
trager

gaard?... Ach, waar zijn ze, waar zijn ze, o
 zucht! Wat een hel! wat on - ein - dig ge -
 zwaar!... Ach, de last van hun wee drukt zoo

gaard'?...
zucht!
zwaar !...

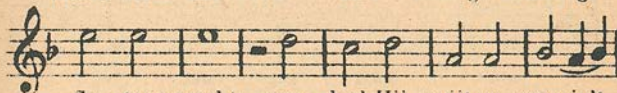
Zondag van Sexagesima (Noë)

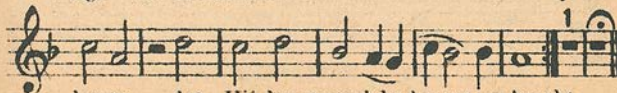
Als God nu zag dat
En Hij be - sloot het
En God heeft toen bij

heel de - we reld zich lei - den liet door
al te - del - gen dat a - sem haalt op
macht der - wat' - ren al 't boos ge - slacht ge -

Sa - tans macht, zoo had Hij spijt en rouw in't
's we - relds grond: een enk' - le man, de vro - me
vaagd van de aard, doch No - ë bleef van ramp be -

her-te dat Hij den mensch had voort-ge-bracht.
Noë, voor 's Hlee ren oog ge - na - de vond.
hou-den en met zijn zaad in de ark be - waard

Zondag van Quinquagesima (Abraham)

Breed 3 $\frac{3}{2}$ *Grootsch, en gemoedelijk*

God sprak tot
«Leid I - saac,
Nu sprak en

A - bra - ham: «Ver - laat uw
leid uw kind naar gind - schen
zwoer de Heer: «Uw naam zij

land, ver - laat het met uw
berg en slacht het met uw
groot! Uw stam, uw volk na

ma - gen, ver - laat uw
han - den, uw zoon zoo
de - zen als 't zand van

volk en stam voor 't ver - re
teer - be - mind zult geU - wen
't wij - de meer, als 't star - ren -

Land dat nooit uw' oogen
Heer ten of fer daar ver -
heir, zal 't me - nig - vul - dig

zachter
za - gen...» En Gods ge -
bran - den...» En A - bram
we - zen! En gansch het

trou - we knecht deed wat de
bracht zijn zoon waar't hem ge -
mensch - dom word' ge - ze - gend

vertragen
Heer be - val, ver - liet het
bo - den werd, de dood in 't
in uw stam mijn A - bra -

al.
hert.
ham»!

Aschwoensdag

Zwaar 4 *Mel. gevoelvollen ernst*

As - schen - kruis - ke,
 Hee - re om al mijn
 Duik mijn zon - den

grauw en kil, tee - ken - stom en stil -
 hoo - ze daân, neem ik 't von - nis aan :
 die ik hoet, om Uw Zo - nes Bloed,

tee - ken mij voor den erg - sten nood,
 't is voor mijn zon - den dat ik sterf
 spaar mij toch Heer, en keer mijn lot,

voor den Dood ! ————— voor ————— den
 en be - derf ————— en ————— be
 Goe - de God ! ————— Goe - - de

Dood !
 derf.
 God !

rot - sen, daar! die rot - sen, daar!...»
 stuikt Uw voet! en stuikt Uw voet!...»
 mij aan - bidt en mij aan - bidt...»

«Neen de mensch, o neen, niet
 «k Weet door God ge - schre - ven
 «Weg nu Sa - tan, weg van

één voedt zich toch met brood al - leen ;
 staan : wilt niet in uw ei - gen - waan
 mij! 't Staat ge - schre - ven: God zult Gij,

mensch - en - spij - ze is al - le woord
 God ver - zoe - ken, trotsch en boos,
 Hem al - leen, den hoog - sten Heer,

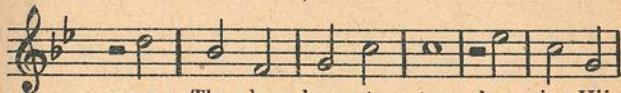
vertragen
 uit Gods mond ge - hoord...»
 dwaas en roe - ke - loos...»
 bie - den dienst en eer... »

2. Zondag in den Vasten (De Verheerl. Christi)

Rustig en Ingetogen
1 Verheven

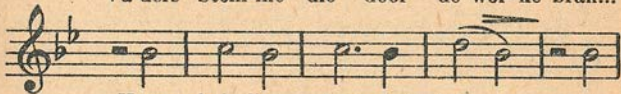
Heer Je-zus brachtZijnvrien - den
Des Hei-lands aan-schijn straal-de
«Heer, laat hier ten - ten bou-wen!»

naar Tha - bors hoog-sten top daar ging Hij
als mid - dag - zon - ne klaar, en Mo - zes
zei Pe - trus...maar toen sprak des Eeuw' gen

vóór hunne oo-gen in heer - lijk - he - den op...
en E - li - as ver - sche - nen bei - den daar,
Va-ders Stem-me die door de wol-ke brak...

Hoe hei - lig he-melsch - blij, hoe
«Zij daal - den zicht - baar neêr... Zij
Dit is mijn lie - ve Zoon... ge -

za - lig wa - ren Zij! —
spra - ken met den Heer. —
hoor-zaamt Zijn ge - boên...» —

3. Zondag in den Vasten (Gen. v. d. Stomme)

Iets Breed *Met ingetogenheid*

O Heer, Gij
Ei - laas! zoo -
O Red - der!

deedt den Stom - me spre - ken, Gij
ve - le mensch - en mon - den ver -
wil de her - ten ra - ken, de

kwaamt de klui - sters bre - ken —
zwij - gen duist' re zon - den, —
ton - gen - boei - en sla - ken, —

— waar - meê de Boo - ze
— om - dat de stom - heid
— daar need' - ri - ge be -

toenemen
zij - ne tong tot eeu - wig,
hen - be - vangt, de hel - sche
lij - de - nis den vre - de

droe - vig zwij - gen dwong tot
 macht hen dwingt en prangt de
 geeft, ver - los - sing is. den

eeu - - - - - wig droe - vig
 hel - - - - - sche macht hen
 vre - - - - - de geeft, ver -

zwij - gen dwong.
 dwingt en prangt.
 los - sing is!

4. Zondag in den Vasten (Verm. der Brooden)

Hon - ge - rig, moe - de, zoo
 Met een paar vis - schen, met
 Ko - ning van Lief - de! Ja

heb - ben de scha - ren Heer Je - zus ge -
 ee - ni - ge broo - den wordt vijf dui - zend
 dat zult Gij hee - ten, Gij, Goe - de, die

volgd tot naar de woestijn...
 man door Je - zus ge - voed!...
 ons U Zel - ven nu geeft !..

Nie - mand en kan er hun hon - ger be -
 Hoort ze nu jui - chen : « Als ko - ning der
 't Brood aan ons toe - reikt dat de En - ge - len

da - ren, of Gij moet, o
 Jo - den wees Hij, de Pro -
 e - ten... door 't Welke on - ze

Heer, Gij Zelf moet het zijn! of Gij moet, o
 feet, nog he - den, be - groet! wees Hij, de Pro -
 ziel in eeu - wig - heid leeft! door 't Welke on - ze

Heer, Gij Zelf moet het zijn!
 feet, nog he - den be - groet!
 ziel in eeu - wig - heid leeft!

Passiezondag (Bede tot de Zondaars)

Iets langzaam $\frac{2}{2}$ *Innig - smeekend*

Zon - daars, wilt u toch be -
 Zon - daars, wilt u toch be -
 Zon - daars, wilt u toch be -

kee - ren, Je - zus' lij - den niet ver -
 kee - ren, Je - zus' lij - den niet ver -
 kee - ren, Je - zus' lij - den niet ver -

mee - ren! Zon - daars, wilt u toch be -
 mee - ren! Zon - daars, wilt u toch be -
 mee - ren! Zon - daars, wilt u toch be -

kee - ren, Je - zus' lij - den niet ver -
 kee - ren, Je - zus' lij - den niet ver -
 kee - ren, Je - zus' lij - den niet ver -

mee - ren! Hij is't wa - re Licht der
 mee ren! Hij is't le - vend bor' lend
 mee - ren! Hij al - leen de Goe - de

we-reld...Blijft niet in de duis-ter-
 Wa-ter...Komt! en lescht aan Zij-ne
 Her-der zal U lei-den langs de

nis waar geen vre-de of vreugd' en
 horst u-wen eed'-len zie-le-
 baan die naar 't He-mel-rijk doet

is! waar geen vre-de of vreugd'en is!
 dorst! u-wen eed-len zie-le-dorst!
 gaan! die naar 't He-mel-rijk doet gaan!

Palmenzondag (De Intrede Christi)

Ho - san - nah! Ho - san - - -

- - - nah Ho - san - - - - - nah! Ho -

san - nah ! Ho - san - - - nah ! Ho -

san - - nah ! san - - nah ! —

Juicht Hem toe en wuift met
Vreest niet want Hij is de
Zo - ne Da - vids vol er -

pal - men ! Laat uw zan - gen
Zach - te, Die zijn do - lend
ber - men wil U on - zer

nu weer - gal - men ! Juicht en
schaap - ke wacht - te, Die, ook
toch ont - fer - men... Wil ont -

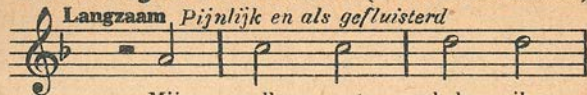
wuift ! De Vorst des
bij der kind' - ren
zien en wees ons

vre - den komt op't
mon - den al zijn
goe - dig wij zijn

veu - len aan - ge -
groot - heid doet ver -
zwak en wan - kel -

re - den komt op't
kon - den al zijn
moe - dig... wij zijn

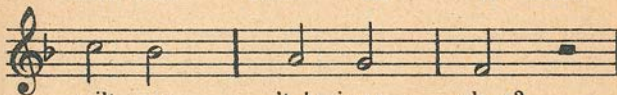
veu - - len aan - - ge - re - den.
groot - heid doet ver - kon - den. Ho -
zwak en wan - - kel - moedig...

Woensdag in de Goeweek ('s Heeren Klacht)

Mijn volk, wat heb ik
 Mijn vriend, wat heb ik
 O we - reld, zie mijn

u mis - daan dat gij mij
 u mis - daan dat gij mij,
 droef - heid aan... zal ie - mand

wilt aan 't krui - se slaan?
 zoe - nend, wilt ver - raân?
 ooit ze gansch ver - staan?

Ant-woord mij?— Ant-woord mij?
 Ant-woord mij?— Ant-woord mij?
 Ant-woord mij?— Ant-woord mij?

Witten Donderdag (Laatste Avondmaal)

Neemt en eet, dit is mijn li-chaam...

Neemt en drinkt dit is mijn bloed...

Neemt, dit is het he - melsch voed - sel

dat u eeu - wig le - ven doet...

Doet dit tot ge - dach - te - nis - se

mijn-er Liefde on - ein - dig groot

Zaterdag voor Paschen (Heilige Vrouwen)

Rustig en Ingetogen

Zus - ters, ont - waart ge geen
Spoedt u dan, zus - ters, uw
Moch - te on - ze lief - de den

da - ge - raad troos - ten?
geu - ri - ge a - ro - men...
wij Hem nu dra - gen!

Laat ons naar zijn graf - steê gaan
Laat ons naar zijn graf - steê gaan
Laat ons naar zijn graf - steê gaan

eer de zon is op - ge-staan...
eer de zon is op - ge-staan...
eer de zon is op - ge-staan...

Paschen

Gaande *1* Met *allergrootsten jubel*

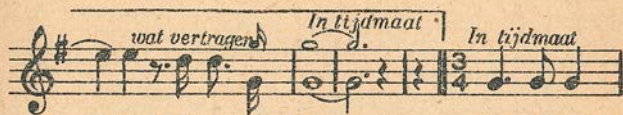
Al - le - lu - ia! Al - le - lu - ia!

Al - le - lu - - ia! Al - le - lu - - ia! Al - le - lu - ia!

Al - le - lu - ia! Al - le - lu - ia! Al - le - lu -

- ia! Al - le - lu - ia! -

He - me - len,
Vol - ke - ren,
Chris - tus ver -

breekt van hei - - li - ge vreug - de!
wendt naar 't Licht en het Le - - ven!
rees, vol stra - len - de glo - rie,

Aar - de sid - der in glan - zen - de
Klink' be - dwel - mend door 't glan - zend heel -
eert den ster - ken, ver - win - nen - den

pracht! 't Licht ver - won en ge -
al vreug - de - zang en ba -
Leeuw! Brengt hem hul - de van

dood is de Nacht!
 zui - nen ge - schal!
 eeu - we tot eeuw!

Beloken Paschen

Al - le - lu - ia! Al - le - lu - ia!

Als de klei - ne kind' ren
 Zijn we niet ver nieuwd, ver -
 Kom! voor Chris tus nu ge -

laat ons vroom - lijk zijn!
 re - zen in den Heer? Al - le - lu - ia!
 leefd in hoo - ge vreugd!

Al - le - lu - ia!

Vreug - dig als de bloe - men
 Weg dan, win - ter - dood, nu
 't Blij - ve Pas - chen in ons

die er staan— in den len - te-zon - ne-
 is't ge-duan!— 't zon-dig le - ven van wel -
 hart voort-aan. 't Blij-ve Pa-schen, eeuw 'ge

schijn!... Al - le - lu - ia! Al - le - lu - ia!—
 eer! jeugd!

2. Zondag na Paschen (De Goede Herder)

Ik ben de goe - de
 Ik ben de goe - de
 O gij! verdwaal - de

Her-der Die zijn scha-pen mint,— Die
 Her-der, heb mijn scha-pen lief,— Ik
 scha-pen! Waa-rom doolt gij rond?— Zoo

't klein - ste lam ver troe - telt als een
 weer van hen de wol - ven en den
 ver - re van uw Her - der o - ver

ei - gen kind. — En op mijn roe - pend
 loo - zen dief; — Ik laat mijn le - ven
 bar - ren grond? — Ach! op mijn roe - pend

stem - ge - luid gaan al mijn scha - pen
 en mijn bloed voor ie - der schaap - ke
 stem - ge - luid komt al - len! blijft niet

Wat vertragen *In tijdmaat*
 in en uit... 0 schaap - kens al! 0
 dat ik hoed... 0 schaap - kens al! 0
 lan - ger uit... 0 schaap - kens al! 0

heer - de mijn! Waar zou toch be - ter
 heer - de mijn! Waar zou toch be - ter
 heer - de mijn! Waar zou toch be - ter

Her - der zijn? Waar zou toch be - ter
 Her - der zijn? Waar zou toch be - ter
 Her - der zijn? Waar zou toch be - ter

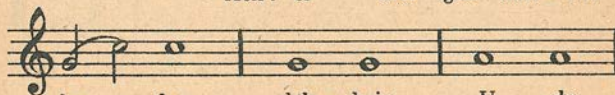

Her - der zijn?...
 Her - der zijn?
 Her - der zijn?...

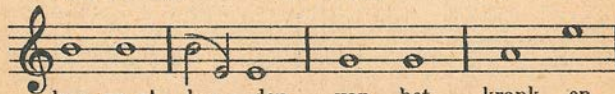
Sint Thomas van Aquinen (7 Maart)

De en - gel Gods om - gord-de Uw'
 Al - le scho - len, al - le
 Ach! er drei - gen dui - t're

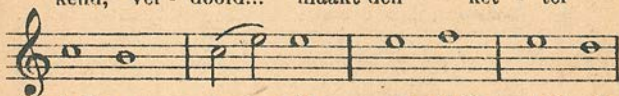
len - den, delg - de in U de
 tij - den zul - len 't ko - ning -
 wol - ken bo - ven al de

droe - ve el len - den van het krank en
 schap be - lij - den dat Ge in 't Den - kers -
 Christ' - ne vol - ken, waar - heid wordt mis -

dar - tel vleesch... Hoe Uw geest toen,
gild be - kleedt, roe - men, dat geen
kend, ver - doofd... maakt den ket - ter

sterk en mach - tig, en - kel, vrij en
mensch op aar - de zôo 't ver - nuft met
tot be - keer - ling, vraag voor leer - aar

en - gel - ach - tig, on - be - lem - merd
deug - den paar - de 'lijk Ge, Groo - te
en voor leer - ling zui - ver hert en

op - waarts rees!...—
Leer - aar, deedt!...
hel - der hoofd!...—

Sinte Scholastica (10 Februari)

Ge - lijk een nuk - kig
«Mijn broer was stren - ger
En broe - der blijft en

kind bij - na zoo praamt Gij God, Scho -
dan mijn God» - zoo plaagt uw kin - der -
kout en koost met zus - ter, tot de

las - ti - ca, door stil - le be - de en
lij - ke spot - «Hij trek - ke, nu het
mor - gend bloost, zij spra - ken gansch den

zoet ge - traan om storm te doen ont -
buischt en buit, vol kloos - ter - tucht hier -
blij - den nacht van he - mel - vreugd en

staan... En God houdt 's broe - ders weg - gaan
uit... of blij - ve met zijn zus - ter
pracht... van Brui - goms minne en schoon - en

te - gen door don - der - vlaag en vloed van
koo - zen tot dat de mor - gend weêr zal
goed - heid... O blan - ke tor - tel! Rei - ne

re- gen !...
blo - zen.»
zoet - heid !

H. Aartsengel Gabriël (18 Maart)

Lichte beweging

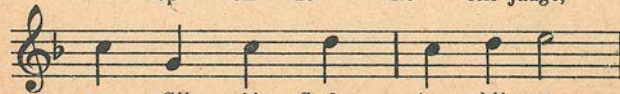
Kracht van God, o Ga - bri - ël !
Eeu - wig dank! o Ga - bri - ël,
Vre - de - bo - de! Ga - bri - ël !

Die, op wenk en stil be - vel,
die der Ma - ged in haar cel,
Weer den Sa - tan boos en fel,

't hoog en schoon pa - leis ver - laat,
mid - den zoet - sten vre - de - nacht
die op on - ze zie - len jaagt,

waar Gij vóór Gods Aan-schijn staat
de al - ler - blijd - ste Bood-schap bracht,
ons met on - rust kwelt en plaagt...

om weer aar - de - waarts te va - ren
 Haar, ge - bo - gen voor haar voe - ten...
 Doe den zoe - ten Vre - de da - len...

als de Dra - ger Goe - der Ma - ren...
kwaamt als Moe - der Gods be - groe - ten;
 Leid ons eens ter He - mel - za - len !...

als de dra - ger Goe - der
kwaamt als Moe - der Gods be -
 Leid ons eens ter He - mel -

Ma - - - ren...
 groe - - - ten!
 za - - - len !...

Sint Jozef (19 Maart)

Ingetogen

Met diepen eennoud

Need' - rig - stil - le
 Neen! geen kran - ke
 Wil, o Jo - zef,

tim - mer - man, zoo klein in 's we - relds
 mensch - en - taal, noch stem van he - me -
 aan Uw Bruid en aan Haar Zo - ne

oo - gen, Jo - zef, wie mocht ooit als Gij op
 lin - gen, kon, o Jo - zef, schoon ge - noeg uw
 vra - gen dat wij, door oot - moe - dig - heid, aan

heil - ge schat - ten bo - - gen? In uw klei - ne
 za - lig - heid be - zin - gen, Als Gij, lief - de -
 Hem en Haar be - ha - gen! Hoor ons kin - der -

wo - ning be - zat Gij 's He - mels
 dron - ken, in hoog - ste vreugd ver -
 be - de... Be - kom ons rein - heid,

Ko - ning, was Uw ge - zel - lin
 zon - ken, dan de zoe - te Maagd,
 vre - de, lief - de, vro - me deugd...

de En - g'len - ko - nin - gin !...
 dan weêr 'tKind be - zaagt!...
 en des He - mels vreugd...

Sint Benedictus (21 Maart)

Wij dan - ken U o
 Wij dan - ken U o
 Gij moogt, o Held, met

Held, die Sa - tans ves - ten hier
 Va - der van de zwoe - gers in
 recht «Ge - ze - gend» hee - ten, die

o - ver - al be - stormd hebt en - ver
 zwar - te pij, in 't rui - ge boe - te -
 't eerst U zelf, dan al - les o - ver -

nield, al 't volk' - ren - dom van
 kleeft: zij wa - ren hier de
 wont, op Gods - dienst, Lief - de en

't woeste en kou - de Wes - ten be -
 Zaai - ers en de Ploe - gers, wij
 Kunst en hoo - ger we - ten gansch

schaafd hebt en met
 oogst - ten, wij, de
 't Wes - ter - - deel - - der

hei - lig vuur be - zield ! be -
 vruch - ten van hun zweet ; wij
 we - reld hebt ge - grond ! gansch

schaafd hebt en met
 oogst - ten, wij, de
 't Wes - ter - - deel - - der

vertragen
 hei - lig vuur be -
 vruch - ten van hun
 we - reld heb ge -

zield !
zweet ;
grond !

O.L.V. Boodschap (25 Maart)

De Engel boodschapt aan de Maagd
«Zie de dienstmaagd van den Heer,
En het Eeuwig Woord werd vleesch,

Gods be-sluit en hoog ver-lan-gen...
wat Hij wensch en mij ge-bie-de
nam den rei-nen schoot tot wo-ne.

Zij heeft van den Heil'-gen geest ont-
al-les, naar uw woord, aan mij ge-
Ee-ne Ma-ged noemt nu God Haar

van-gen...
schie-de'»
Zo-ne!

A - ve Ma - ri - a! A - ve!

3. Zondag na Paschen (Jubilate)

Geeft den Heiland lof en eer,
Hij die stierf voor ons op 't kruis,
 Loof mijn ziel uw le-ven lang,

prijst Hem nim-mer-moe; on - zen vij - and
 won het op den Dood; rijst voor - op naar
 loof Hem d'eeu-wen door, juich Hem toe met

sloeg — Hij neer, heil bracht Hij — ons
 's Va - - ders Huis dat Hij ons — ont-
 nieuw — ge - zang: Volk' ren juicht — in

toe ! —
 -sloot! — Al - le - lu - ia, Al - le - lu - ia,
 koor : —

Al - - - le - - lu - ia, Al - - - le -

trekt Uw ge-laet, en zon-der Uw steun in de
 on-schuld be-pleit, en al wie ge-looft van den
 loo-ve ver-licht, en im-mer ons oog op Uw

we-reld ons laat; zoo Gij ons, o Je-zus, ont-
 boo-ze be-vrijdt; De we-reld be-schaamt, en Uw
 Rijk houdt ge-richt; Ons har-te ver-ruimt, ons ge-

trekt Uw ge-laet, en zon-der Uw steun in de
 on-schuld be-pleit en al wie ge-looft van den
 loo-ve ver-licht, en im-mer ons oog op Uw

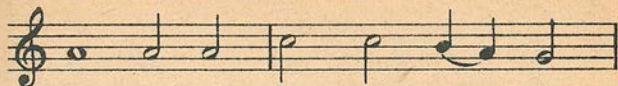

we-reld ons laat.
 boo-ze be-vrijdt.
 Rijk houdt ge-richt.

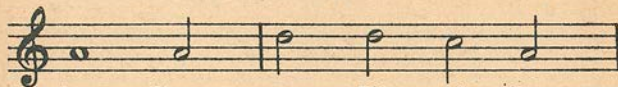
5. Zondag na Paschen (Kracht van t Gebed)

Mijn Vraagt Mijn Va-der zult ge
 in mijn Naam, o
 Va-der zal 'k niet

vra - - gen al wat gij wen - schen
vrien - - den, en vreugd ver - licht uw
bie - - den de voor - spraak van Mijn

kunt. Vraagt naar Zijn wel - be - -
dag. Daar gij zult on - der -
Hert. Hij weet wel dat gij

ha - - - - gen en 't wordt ver - gund, -
vin - - - - den wat Ik ver - mag, -
lie - - - - den mijn Kind' - ren werdt, -

en 't wordt ver - gund. _____
wat Ik ver - mag. _____
mijn Kind' - ren werdt. _____

O. H. Hemelvaart

Gaande *p* Met verheven gevoel

De han - den zeeg' nend
De A - post' - len sta - ren
«Wat houdt gij, Ga - li -

op - ge - he - ven, 't ge - laat met
steeds ten he - mel, hoe - wel een
lee - sche man - nen, Uw blik ten

glo - rie - licht om - ge - ven, zoo
wat - ten — wolk - ge - we - mel den
he - mel — nog ge - span - nen, waar -

stijgt de Heer ten he - mel op. —
Heer ont - trekt aan hun — ge - zicht. —
heen Hij klom uit ei - - - gen kracht.»

— O - lijf - berg! die zijn
— Daar naad' - ren rui - sche -
— «Uw Je - zus he - den

bloed zaagt vloeien, Hem binden,
 loos als vee ren, twee eng' len
 op - ge - no - men, zal uit de

ach, in boeven - boeien, hoe
 Gods in zon - ne - klee ren, en
 glo - rie we - der - ko - men, met

kroont Zijn glans Uw groe - nen
 heb - ben 't woord tot hen ge -
 groo - te ma - jes - teit en

top !
 richt : Al - le - lu - ia, Al - le - lu -
 macht b

ia, Al - le - - - lu - ia, Al - le - lu -

ia, Al - le - lu - ia, Al - le - lu -

ia, Al - le - - - lu - ia.

Zondag na O.H. Hemelvaart (Christ. Triomph.)

Heer Je - zus is ge -
houdt Hij in zijn
eeu - wig moet Hij

ze - ten als Vorst aan 's Va - ders
han - den den zon - - be - kroon - den
heer - schen, als op - - per - ko - ning

rech - ter - zij, in luis - ter on - - ge -
ko - nings - staf, eens recht Hij liên en
van 't heel - al, niet één zijn wil kan

Vigilie van Pinksteren (Wijding van t Water

Licht 1 1 1 *Stil begeesterd*

't Is wij - ding van
kracht van Gods
wa - ter en

'twa - ter, het rei - - - ne, dat
Geest er in da - - - le, dat
Geest moet her - bo - - - ren al -

kruis-wijs ter doop - vont het dei - -
a - lom er brân - dend uit stra - -
wie tot Gods kind wordt ver - ko - -

- ne, het wa - ter dat zui - vert en
- le, de vonk die ont - ste - ke den
- ren, uit wa - ter, de lout - ren - de

lescht, — en stroo-me naar al - le ge -
gloed, — van liefde in 't her - scha - pen ge -
vloed — dien 't Lam heeft be - vrucht met Zijn

west, ——— en stroo - me naar
moed, ——— van liefde in 't her -
Bloed, ——— dien 't Lam heeft be-

al - le ge - west.
scha - pen ge - moed.
vrucht met Zijn Bloed.

2. Dat
3. Uit

Pinksteren

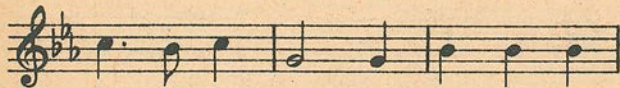
Al - le - lu - ia, Al-

le - lu - ia, Al - le - lu - ia, Al - le-

De Geest des Hee - ren kwam
 lu - - ia! De brui - lofs - vreug - de wordt
 Ont - vlam de we - reld, o

ne - der - ge - stormd, heeft he - den de A -
 he - den ge - vierd van Hem die de
 Geest, met Uw gloed, sla 't vuur van Uw

post - len tot hel - den ge - vormd, en
 Kerk tot zijn bruid heeft ge - sierd, be -
 Lief - de in ie - ders ge - moed, en

won - der - baar sloeg Hij Zijn God - de - lijk
 vrucht met ge - na en tot Moe - der ge -
 houd in ons hart al Uw ga - ven ge -

merk op Chri - stus' Kerk, op Chri - stus
 wijd, der Chri - sten - heid, der Chri - sten -
 sticht, o za - lig Licht, o za - lig

Kerk.
heid. Licht. Al - le - lu - ia, Al-

le - lu - ia, Al - le - lu - ia, Al - le -

lu - - ia! _____

Feest der H. Drievuldigheid

O diep ver-ho-len
O Va-der, Zoon en
'k Aan-bid U, drie-maal

Ma - - jes-teit, o gron - de - loo - ze
Heil' - ge Geest, die al - le we - zen
heil' - ge God, en kniel, en zwijg, en

deem-ster-heid, Drie-één-nig (O) p - per-we - zen, of-
 ziel en leest en aan-zijn hebt ge-schon-ken, die
 leg mijn lot dee-moe-dig in Uw han-den, o

schoon Ge U zelve ons o - pen - baart, Gij
 red - den kwaamt wat schul - dig viel, en
 laat in tijd en eeu - wig - heid, mijn

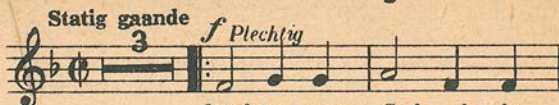
zijt die zijt, en on - verklaard blijft
 wiens ge - nade in on - ze ziel uw
 we - zen dat U werd ge-wijd, als

Ge ons en nooit vol - pre - zen, blijft
 Le - ven doet ont - von - ken, uw
 Gods-lamp voor U bran - den, als

Ge ons en nooit vol - pre - - zen.
 Le - ven doet ont - von - - ken.
 Gods-lamp voor U bran - - den.

H. Sacramentsdag

Statig gaande

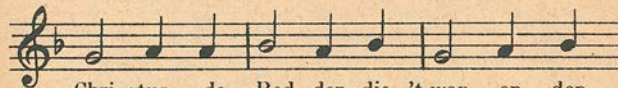
Looft u - wen God al - le
Roemt Uw Ver - los - ser! a -
Na - dert Uw Hei - land en

ton - gen en ta - len, 'e - ne ge -
lom in de lan - den biedt Hij den
komt voor Hem knie - len, Vor - sten en

slacht moet aan 't an - der her - ha - len:
Va - der Zijn Kruis - of - fe - ran - de,
vol - ken, ge - ze - gen - de zie - len,

Chri - stus, de Red - der, die 't won op den
't hoog - hei - lig of - fer van Li - chaam en
komt want dit Man - na biedt hulp in den

dood, blijft on - der ons in de
Bloed dat al - le schuld van de
nood, sterk - te in den strijd en be -

scha-duw van brood. Al - - le - lu - ia!
 men-schen vol doet. Al - - le - lu - ia!
 houd in den dood. Al - - le - lu - ia!

God is groot! Al - - le - lu - ia!
 God is goed! Al - - le - lu - ia!
 God is groot! Al - - le - lu - ia!

God is groot! ———
 God is goed! ———
 God is groot! ———

2. Zondag na Pinksteren (De Genoodigden)

Een huis-heer had zijn
 bol - gen zei de
 bin - nen galm - de

feest be - reid, en zond zijn
 heer zijn knecht: «Wenk langs de
 't feest - ge - ruisch, maar de eerst - ge -

Feest van het H. Hart

Matig beweging

2

Innig biddend

Je - su, wel - ke
'k Heb Uw vriend - schap
Je - su, houd me in

die - pe won - de, welk een fol - te -
vaak ver - stoo - ten, zocht er waar ik
Uw ge - na - de, 'k ben zoo zwak en

ren - de smart, sloeg de speer van
treur - nis vond, hield voor U mijn
wan - kel - moe, dat Uw geest me

mij - ne zon - de in Uw god' - lijk
wee ge - slo - ten dat Gij zal - ven
richt - te en ra - de in al wat ik

Hart ! 'k Hoorde Uw eind' loos
kondt. Wilt Ge nu me
doe. 'k Wil U die - nen,

bit-ter kla - gen, en ik wist Uw
nog ver - ge - ven, Je - su, heet ik
dan-ken, prij - zen, en wat ook mijn

groot ver - driet, 'k hoorde Uw liefde om
nog Uw kind? Hier mijn hart, mijn
ziel be - nart, 'k weet de poort der

lief - de vra - gen en ik gaf ze U
geest, mijn le - ven, God, Uw lief - de
Pa - ra - dij - zen o - pen in Uw

niet, en ik gaf ze U
wint, God, Uw lief - de
Hart, o - pen in Uw

niet.
wint.
Hart.

3. Zondag na Pinksteren (Heb vertrouwen)

Rustig en Ingetogen

4

Innig

O zon- daar heb ver-
zeer Uw zonde Hem
blijf niet lan- ger

trou - wen en - le - nig uw ge-
grief - de toon - Hem uw groot ver-
dra - len, hoor - toch Zijn zoe - te

moed, voor wie hun kwaad be -
driet, o broe - der, God is
stem, wil Zijn ge - nade ont -

rou - wen is - God zoo goed.
Lief - de en - an - ders niet.
ha - len en - kom tot Hem.

De her - der zal zijn
Al wie zijn drach - me
En meer dan om al

kud - de la - ten als Hij 't ver-lo - ren
wist ver - lo - ren laat vriend en buur zijn
d'uit - ge - le - zen zal 't bij uw weer-komst

lam hoort bla - ten, en
blijd - schap hoo - ren, wan-
vreug - de we - zen, in

keert ten heer - de wel - ge - zind wan -
neer hij lang en moe ge - zocht hem
't al - ler - hoog - ste hei - lig - dom, o

neer hij 't vindt, _____ wan-
vin - den mocht, _____ hem
broe - der kom! _____ o

neer hij 't vindt. _____
vin - den mocht. _____ Hoe -
broe - der kom! _____ O

4. Zondag na Pinksteren (Wonderb. vischv.)

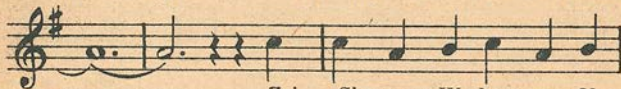
«Werpt uit u we netten!» zoo
De leer-lingen werpen de
Gij visschers van zielen voor

sprak de Heer, _____ Pas
net - ten uit, _____ Dra
uit met moed, _____ Be -

keer - den d'A - post' len mis - moe - dig weer. _____
wrie - melt en kraakt het en scheurt van buit. _____
trouwt op den Mees-ter die U be - hoed! _____

_____ Zei Si - mon: «We-laan, op, Uw
_____ Daar snel - len de broe - ders, o
_____ In lij - den en lief - de en

woord, het zal _____ Ze gin-gen aan boord
won - der groot, _____ ge - vuld is het ruim,
vroom ge- duld, _____ de God' - lij - ke Kerk

en sta-ken van wal, en
 van ie-de-re boot, van
 met zie-len ge-vuld, met

stak-en van wal!
 ie-de-re boot!
 zie-len ge-vuld!

5. Zondag na Pinksteren (Bemint elkander)

Matige beweging

Lief - de blijft het
 Wil noch wensch ooit
 Mensch, be- min den

groot ge - bod! Wees, o mensch, den
 ie - mand kwaad, spreek noch doe wat
 mensch om God, Lief - de is dul - dig

mensch een broe-der, ie - der heeft den
 wordt ver - we - zen, im - mer zal Uw
 goe - der - tie - ren, kan in 't lij - den

Hoogste als hoe - der, is een
leu - - ze we - zen: liefde in
hoog - tij vie - ren, liefde is't

kind van God! — is een
woord en daad, — liefde in
groot ge - bod, — liefde is't

kind van God!
woord en daad.
groot ge - - bod.

6. Zondag na Pinksteren (Hergeboorte)

Matig 2 Eenvoudig voordragen

A - dam's schuld is af - ge - daan,
Vrij van zonde en na - ren dood,
Hij is' d'Almacht die be - hoedt,

en ver - ge - - - ven, uit den Doop zijn
schuld en scha - - - de, zijn w'in Chri - stus
wij de kran - - - ken; Hij de drui - ve -

w'op - ge-staan tot het le - - - ven.
 sterk en groot door ge - na - - - de.
 laar die voedt wij de ran - - - ken.

Je - zus die 't aan 't Kruis - hout gaf
 Wie met Hem ge - krui - sigd werd
 Eén met Hem draagt elk ver - blijd

wekte ons met Hem uit het graf,
 blijve in Hem met geest en hert,
 rij - ke vrucht voor d'eeu - wig - heid,

Je - zus die 't aan 't Kruis - hout gaf
 Wie met Hem ge - krui - sigd werd
 Eén met Hem draagt elk ver - blijd

wekte ons met Hem uit het graf.
 blijve in Hem met geest en hert.
 rij - ke vrucht voor d'eeu - wig - heid.

7. Zondag na Pinksteren (Volkeren jubelt)

Licht gaande

Volk - ren ju - belt en
 Dient Hem trouw met een
 Vrij nu moet ge naar

klapt in de han - den, looft den
 wil - lig ge - we - ten, Hij be -
 't hei - lig - ste stre - ven, vrij - mans

Heer met jui - chen - de stem.
 hoedt U en weert wat U schaadt.
 dul - den geen ke - te - nen meer.

Hij re - geert o - ver vor - sten en
 wacht U im - mer voor val - sche pro -
 't loon der trouw is het eeu - wi - ge

lan - den, vol - ke - ren hoopt op Hem!
fe - ten, dood is de vrucht van't kwaad,
 le - ven, vol - ke - ren dient den Heer,

Hij re - geert o - ver vor - sten en
wacht U im - mer voor val - sche pro -
 loon der trouw is het eeu - wi - ge

lan - den, vol - ke - ren hoopt op Hem! —
fe - ten, dood is de vrucht van 't kwaad, —
 le - ven, vol - ke - ren dient den Heer. —

— vol - ke - ren hoopt op
 — *dood is de vrucht van*
 — vol - ke - ren dient den

Hem! _____
 't kwaad. _____
 Heer. _____

8. Zondag na Pinksteren (Levenswijsheid)

Matige beweging

Lyrisch voordragen

O tijd die henenspoedt! O
O tijd die he-nenspoedt! en
Gebruik uw le-ven goed, uw

bro - ze brug die zal be - ge - ven,
die op el - ken stond na de - zen,
gave en geld uw zin en zor - gen,

waar - o - ver ie - der naar het le - ven,
een eeu - wig heil of wee zal we - zen,
maak ze al tot vrien - den, die ge mor - gen

naar 't eeu - wig le - ven moet; waar -
o mensch, ge - bruik hem goed, een
in 't eeu - wig Huis ont - moet; maak

o - ver ie - der naar het le - ven, waar -
eeu - wig heil of wee zal we - zen, een
ze al tot vrien - den, die ge mor - gen maak

o - ver ie - der naar het le - - -
 eeu - wig heil of wee zal we - - -
 ze al tot vrien - den, die ge mor - - -

- - - ven, naar 't eeu - wig le - ven
 - - - zen, o mensch, ge - bruik hem
 - - - gen in 't eeu - wig Huis ont -

3

moet.
 goed.
 moet.

9. Zondag na Pinksteren (Jezus' Intocht)

Licht gaande

p Gevoelvol vertellen

Je - zus daalt van
 Schoon ziet Hij haar
 Treu - rig sta - rend

O - li - ve - ten, op een
 tem - pel rij - zen, mid - den
 in de tij - den, ziet Hij

veu - len neer - ge ze - ten, naar de
 mar - me - ren pa - lei - zen, in den
 Si - ons bit - ter lij - den, in een

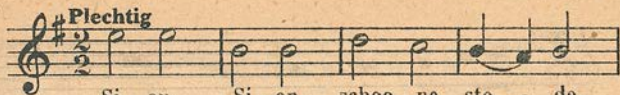
stad Je - ru - sa - lem, langs den
 zach - ten zon - ne - gloed. Ziet haar
 pijn - lijk bang ver - schiet. Ziet haar

land-weg klin - ken psal - men, wuift een
 luis - ter - vol ver - le - den, en haar
 macht en pracht ver - brij - zeld, en haar

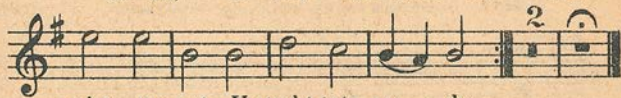
bosch van blij - e pal - men, buigt en
 on - dank ook van he - den, en Zijn
 kroost ver - wurgd, ge - gij - zeld, daar ze

knielt het volk voor Hem:
 lie - vend har - te bloedt :
 Hem, haar vorst ver - stiet:

vertragen

Si - on, Si - on, schoo - ne ste - de,
 Si - on, Si - on, stug - ge ste - de,
 Si - on, Si - on, trot - sche ste - de,

wist ge wat U strekt tot vre - de.
 wist ge wat U strekt tot vre - de.
 wist ge wat U strekt tot vre - de.

10. Zondag na Pinksteren (Nederigheid)

De weel - de - rig - ste
 Het stil - le dal ver -
 Hoe hoo - ger't huis der

ko - re-naar hangt naar den grond ge-
 neemt het lied van nach - te - gaal en
 za - lig - heid hoe die - per't moet ge-

richt, en heft de bloem haar
 bron, en roe - rend ruischt het
 grond en 't need' - rig hart weet

kroon, voor-waar, ze schouwt naar 't licht. —
 ran - ke riet bij wind en zon. —
 God be - reid op el - ken stond. —

Zoek nim - mer lof om
 Wie zucht voor God vindt
 U Heer van al - ler

schoo - ner lot, want al - le ga - ve
 o - ver - vloed, oot - moe - dig blijft het
 le - vens - lot, zij lof en eer, o

komt van God, ————— Zoek nim mer lof om
 rijkst ge-moed, ————— Wie zucht voor God vindt
 Goe - de God ————— U Heer van al - ler

schoo - ner lot, want al - le ga - ve
 o - ver - vloed, oot - moe - dig blijft het
 le - vens - lot, zij lof en eer, o

komt van God! —
rijkt ge - moed. —
Goe - de God! —

11. Zondag na Pinksteren (Kind. vertrouwen)

O Je - su, wees ge -
Gij hebt de die - pe
Mijn God wiens rij - ke

pre - zen die mij hebt uit - ge -
won - den, kwet - su - ren mij - ner
ze - gen ik mild op al mijn

le - zen tot kind der Kerk. —
zon - den, zoo zacht ge - boet —
we - gen ge - bo - den vind, —

— O houd mij, wan - kel - moe - de, steeds
— Ik wil al - door U dan - ken, o
— O wil me nooit be - ge - ven, in

on - der u - we hoe - de, en
 maakt mij kop - pig - kran - ke, toch
 dit en 't an - der le - ven blijve

maak me sterk, _____ en
 vroom en goed, _____ toch
 ik Uw kind, _____ blijve

maak me sterk. _____
 vroom en goed. _____
 ik Uw kind. _____

Sint Joannes Baptista. (24 Juni)

De ko-men-de komt !
 De ko-men-de komt!
 De ko-men-de komt !

_____ Ef - fent heu - vels en ber - -
 _____ Die mij vòôr . is ge - ko - -
 _____ Riep de Boe - ter ge - bon -

— gen. Ge - vuld al - le dal en de
 — men, Hij doopt in den Geest en het
 — den. Zijn stem heeft het hof on-der

kron-kel-paên recht _____ De
Lam Gods is Hij! _____ Be -
 't slemp-maal ge-stoord, _____ De

Heer heeft de bijl aan den wor - tel ge - legd. —
-reidt Hem den weg want Zijn Rijk is na - bij. —
 zon- de zocht wraak, en de vorst gaf zijn woord. —

_____ Zoo preek- te Sint Jan op den
 _____ *Zijn durf dreef het volk tot den*
 _____ De rei - ne vroeg in-keer, de

boord der Jor - daan _____ en
 doop van be - rouw, _____ He -
 zon - de vroeg bloed, _____ Sint

ve - len zijn vroom tot den
ro - des naar moord om den
Jan heeft het Rijk van Zijn

Boe - ter ge-gaan. _____
wrok ee-ner vrouw. _____
Christus be-groet. _____

H.H. Petrus en Paulus (29 Juni)

O Ro-me's roem en
Ve - ro - ve - raars der
Gij, Her-der, wijs de

luis - ter, Uw stem, Uw lief - de, Uw
Wij - zen, der vor - sten van dees
we - gen, Gij, Lee - raar, spreek Gods

daad, ont - sta - ken in het
aard', Ge wont Gods Pa - ra -
woord, schenkt Kerk en Paus Uw

duis - ter Gods da - ge - raad. De
 dij - zen door kruis en zwaard. En
 ze - gen en hoedt ons voort. O

we - reld - stee stond niet zoo sterk als
 groot is ' Rome en blijft be - groet om -
 redt ons in het eind - ge - richt en

op U bei staat Chri - stus Kerk, De
 dat Ge 't a - - delt in uw bloed, En
 voert ons in Gods Glo - rie - licht, O

we - reld - stee stond niet zoo sterk als
 groot is Ro-me en blijft be - groet om -
 redt ons in het eind - ge - richt en

op U bei staat Chri - stus Kerk.
 dat Ge 't a - delt in uw bloed.
 voert ons in Gods Glo - rie - licht.

Maria-Visitatie (2 Juli)

Ingetogen

2

1

Innig vertellend

Ma - ri - a ging met
E - li - sa - beth ging
Ma - ri - a diende in

vlug-gen tred dien gou-den mor - gen, te
Haar te moet en hoog aan't prij - zen, haar
stil-le vlijt zoo't God be - geer- de, tot

die - nen nicht E - li - sa - beth die
kind heeft Je - sum vroom be - groet op
dat ze al rei - ne wist haar tijd, en

zat in zor - - gen. En of ze 'tEén maar
won-d're wij - - ze. Ma - ri - a zag een
huiswaarts keer - - de. En on - der-weg ook

zeg - gen wou, bad lui - ster-stil de
schoon ver-schiet en zong, ver-rukt, het
ruischte 't woord dat aarde en he - mel

Lie-ve Vrouw:
 heer-lijk lied: Ma - gni - - - fi - cat,
 nog be-koort:

a - ni - ma me - a, Do mi-num.—

Heilige Anna (26 Juli)

Iets snel

Gemoedelijk

Sint An - na 't is 'uw
 Om - gord met macht en
 O ster - ke vrouw, wier

rij - ke roem, dat Ge in Uw herfst de
 ma - jes - teit, gingt Ge in een geur van
 schoo - ne deugd onze aarde en't en - g'len-

schoon - ste bloem ons gaaft, Gods rei - ne
 hei - lig - heid vol hoop Uw Hei - land
 heir ver - heugt, en God er om doet

Ro - ze; dat Gij van De - ze moe - der werd die
 te - gen, die werd Uw luis - ter wel ge - waar, en
 roe - men, leid ons tot Hem in't He - mel - hof, met

God zou ba - ren zon - der smert, de Vlek - ke -
schonk Uw trouw - heid won - der - baar zijn dub - blen -
 Haar die we ook tot u - wen lof, Gods Moe - der -

loo - ze, de Vlek - ke - loo - ze, de
 ze - gen, zijn dub - blen ze - gen, zijn
 noe - men, Gods Moe - der noe - men, Gods

Vlek - ke - loo - ze.
 dub - blen ze - gen.
 Moe - der noe - men.

O.L.V. Hemelvaart (15 Augustus)

Iets snel 2 *Licht en blijde*

Al - le - lu - ia, Al -

le - lu - ia As - sump - ta est Ma - ri - a! Al -

le - lu - ia, Al - le - lu - ia As - sump - ta est Ma -

als gesproken

ri - a! 1. Om - klee - met de zon, en de
2. Al de en - ge - len zweefden Haar
3. Ten troon heeft Gods Zoon Zij - ne

ster - ren tot kroon, ont - steeg Zij het graf op den
te - gen in stoet, en heb - ben met zan - gen Gods
Moe - der ge - leid, en Haar tot Vor - stin van de

wenk van Haar Zoon. De heu - ve - len beur - den den
Moe - der be - groet. Ze veel - den en pre - zen hun
we - reld ge - wijd. Al - hooge en Al - wij - ze, be -

top in die praal, de spar - ren ze neur - den 'n
ret - ne Vor - stin, en ste - gen en re - zen Gods
kom de ge - nâ dat we al door U prij - zen op

roe rend ko - raal:
hei - lig - dom in: Al - le - lu - ia, Al -
aarde en hier - na:

le - lu - ia, Al - le - lu - ia, Al - le lu -

ia.

12. Zondag na Pinksteren (Barmhart. Samarit.)

Iets Langzaam

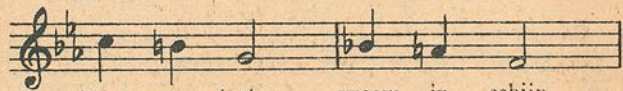
Klagelijk als gesproken

Zwaar-ge-wond, neer-ge-slaan,
Lui-der vroeg 't angst ge-schrei,
Ein-d'lijk toch na-der-de een

lag een uit ge-schud-de en karm-de;
of geen zij-ner zich er-barm-de,
vreem-de, die zich wél ont-farm-de,

traag en trots, vroom in schijn
een le-viet hoort die smart
diep ont-roerd bleef hij staan,

kwam daar een rab-bijn, vond den
kla-gen aan zijn hart; hij zag
de Sa-ma-ri-taan; hij ver-

man, zag hem aan, maar is
toe, maar ook hij ach, ook
bond won-de en weën: hij had

koel voor-bij ge-gaan.
 hij ging stom voor-bij.
 lief-de hij al - - - - - leen.

13. Zondag na Pinksteren (Tien Melaatschen)

lets snel

Je - - zus kwam hun dorp na -
 Naar den tem - pel gaan ze
 «Waar zijn de andren? -vroeg de

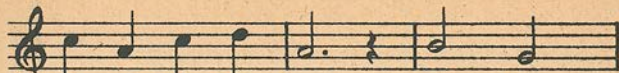
bij... tien me - laat - schen schreeuwden
 heen; zien zich plots ge - ne - zen
 Heer— daar het hun ook goed ver -

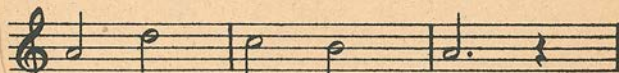
Hem : Heer ont - ferm U toch,
 aan : al - len juub - len wel,
 ging. Komt dan nie - mand weer,

Mees - ter, me - de - lij ^b schrei - den
 Dan - ken doet er één, en die
 geeft God nie - mand eer dan al -

zij met rui - ge stem. En Hij
was Sa - ma - ri - taan. De - ze
leen 'n vreem - de - ling? Wel bidt

zei - de op hun ge - bed :
viel den Heer te voet
elk om hulp in smart,

« Gaat en han - delt naar de wet. »
Loof - de God met vroom ge - moed.
toch huist on - dank vaak in 't hart.

14. Zond. na Pinksteren (Geen zorg. v. morgen)

Wees zon - der vrees voor
Aan - schouw de lie - ve
Uw Va - der kent uw

mor - gen, o mensch, God is zóó
bloe - men, geen le - lie spit - te of
noo - den, zoek zijn ge - rech - tig -

goed. — Zal Hij voor U niet
spon, — toch op zoo'n Schoon - heid
heid, — en't wordt U vast ge -

zor - gen, Hij die de vo - gels
roe - men Kon zelfs geen Sa - lo -
bo - den al wat uw hart ver -

voedt? Hij die de vo - gels voedt, Hij
mon, Kon' zelfs geen Sa - lo - mon, Kon
beidt, al wat uw hart ver - beidt, al

die de vo - gels voedt, Hij
zelfs geen Sa - lo - mon, Kon
wat uw hart ver - beidt, al

die de vo - gels voedt?
zelfs geen Sa - lo - mon.
wat uw hart ver - beidt.

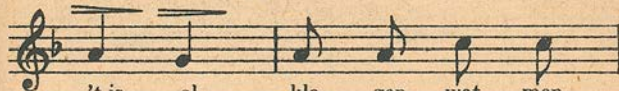
15. Zondag na Pinksteren (Naïm)

Zwaar gaande *2* *Smartelijk*

Droef door Na - ïms donk - re
Daar komt Je - zus o - ver
Je - zus na - dert en ge -

poort daalt een stoet naar bui - ten,
't veld, hoort de stem - men ste - nen,
biedt met een grootsch er - bar - men,

't is al kla - gen wat men
ziet den stoet en staat ont -
't kind, dat uit zijn doods - slaap

hoort, pijn - lijk pij - pen flui - ten.
steld, och, als moe - ders wee - nen.
schiet, vliegt in moe - ders ar - men.

E - li E - la - i, E - li E - la - i,
E - li E - la - i, E - li E - la - i,

moe - der weent haar oogen blind
't klaag - lied ruischt op dof - fer toon

ach - ter 't lijk van 't ee - nig kind.
met de moe - der om den zoon.

Al - le - lu - ia! Al - le - lu - ia!

Heil den Heer die 't won - der wrocht,

nu heeft God zijn volk be - zocht.

16. Zondag na Pinksteren (Onze schaduw)

Iets snel $\frac{4}{2}$ *Angstijg gejaagd*

Hij volgt en ver-
 Hij fluis-tert ver-
 Met hem kom ik

volgt mij al - door, ik ben voor dien
 lok - ken - den raad, en stoort mijn ge-
 nooit in uw Woon, Heer, plet - ter hem

vij - and be - ducht, ik ben voor dien
 peins en ge - bed, hij stoort mijn ge-
 te - gen de rots, Heer plet - ter hem

vij - and be - ducht. Zij - ne scha - duw stapt
 peins en ge - bed, en mijn zon - nig - ste
 te - gen de rots, bij het Kruis, waar uw

voor of ze sluipt in mijn spoor en geen
 daad heeft hij veel - al ge - schaad, en voor
 Zoon voor me stierf in den hoon, brij - zel

weg is er waar ik hem vlucht!
 U in de schaduw gezet,
 daar mijn weer bars-ti-gen trots,

Zij-ne schaduw stapt voor of ze
 en mijn zon-nig-ste daad heeft hij
 bij het Kruis, waar uw Zoon voor me

sluip in mijn spoor en geen weg is er
 veel al geschaad, en voor U in de
 stierf in den hoon, brij-zel daar mijn weer-

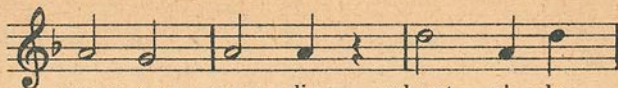
waar ik hem vlucht!
 schaduw gezet.
 bars-ti-gen trots.

17. Zondag na Pinksteren (Het hoogste Gebod)

Matige beweging

Met waardigheid
 Broeders, blijft al - toos
 Eén is uw Kerk door
 Eén is uw God en

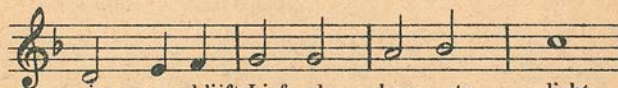
vroom en waar - dig, schuwt al - le
al - le tij - den, één is het
Heer al - mach - tig, Va - der van

scha - duw, stapt in't licht, weest on - der -
Doop - sel dat U wijdt, één het Ge -
ie - der men - schen - kind, Hij waakt op

wor - pen, of - fer - vaar - dig,
loof dat wij be - lij - den
al - len trouw en krach - tig,

im - mer blijft Lief - de hoog - ste plicht.
één ook de Hoop op de eeu - wig - heid.
woont in de ziel die Hem be - mint.

In stille beschouwing
Vre - de die he - mel en aar - de ver -
Deug - den en da - den, hoe heer - lijk en
Lief - de is het éé - ne, het hoog - ste ge -

rukt, wordt van de twij - gen der
groot, Lief - de be - zielt ze en
bod, mint dan den Heer, en de

Lief - de ge - plukt.
leeft na den dood.
men - schen om

God.

18e Zondag na Pinksteren (De zieke Ziel)

Matig

5

Gevoelvol

Hoe ligt ge, Broe - der,
Ge grijpt in't ij - le:
Roep God, o Broe - der,

loom en lam, in't go - re moer der
hand noch voet vindt ner - gens vlot noch
door den nacht, nog zijt ge niet ver -

zon - de? en, och, of nu de
vlon - der; de dood om - klemt uw
lo - ren; één kreet, één woord, één

Hel - per kwam, die red - den kon - --
 bang ge - moed, en zuigt u on - --
 stil - le klacht en Hij zal hoo - --

— de! En speurt uw oog de
 — der. En gin - der klinkt er
 — ren, En op - gaan zult ge als

Licht-stad niet — in 't ver ver - schiet? En
 feest - ge - ruisch — in 't Va - der - huis. En
 blij - e zoon — naar Va - ders - woon, En

speurt uw oog de Licht - stad niet —
 gin - der klinkt er feest - ge - ruisch —
 op - gaan zult ge als blij - e zoon —

— in 't ver ver - schiet?
 — in 't Va - der - huis.
 — naar Va - ders - woon.

19e Zondag na Pinksteren (Het Bruiloftsmaal)

Gaande

Plechtig verhalend
 Een ko-ning gaf, met
 (Nu) werden vreemden
 (Een) brui-lofts-maal heeft

groot ver - toon, een brui-lofts - maal voor
 aan-ge - zaid, het brui-lofts - maal was
 God be - reid, een brui-lofts - maal in

zij - nen zoon, maar de eerst ge - noo - den ze
 toch be - reid. Maar een ver - me - ten, zat
 eeu - wig - heid. En gij, ge - noo - den, weet

we - zen't «wel-kom» van de hand, en
 zon - der brui - lofts-kleed ten disch, de
 wel dat hij ver - ko - ren heet: wie

wurg-den har - te - loos de bo-den, De
 ko - ning sloeg hem in de ke - ten, en
 bin - nen-treedt zoo 't is ge - bo - den, ge -

ko - ning stak hun stad in brand.
wierp hem in de duis - ter - nis.
tooid in't wit ge - na - de kleed.

1 voor 2e en 3e strofen om te 4 eindigen

2. Nu
3. Een

20. Zondag na Pinksteren (Smeekbede)

Zeer Ingetogen

1 Innig smeekend

Heer, mijn ziel is ziek en zuch-tig,
Heer, ik roep tot U, ge - sta - dig;
Spreek, dan komt uw Zon ge - re - zen

en ver - bijt een groot ver - driet;
wat mijn on - dank ook mis - dreef,
in mijns har - ten don - ker dal,

doo - laar, ben ik die voort - vluch - tig,
'k weet U goed en al - ge - na - dig,
en het wil een or - gel we - zen

toe-ver-laat noch uit - - weg ziet,
 spreek, o Je - su, zeg me : leef!
 dat uw lief - de lo - - ven zal,

toe - ver-laat noch uit - weg ziet. —
 spreek, o Je - su, zeg me : leef! —
 dat uw lief - de lo - ven zal. —

Doo-laar, ben ik die voort - vluch-tig,
 'k weet U goed en al - ge - na - dig,
 En het wil een or - gel we - zen

toe - ver - laat noch uit - - weg ziet,
 spreek, o Je - su, zeg me : leef!
 dat uw lief - de lo - - ven zal,

toe - ver-laat noch uit - weg ziet.
 spreek, o Je - su, zeg me : leef!
 dat uw lief - de lo - ven zal.

21. Zondag na Pinksteren (Levensstrijd)

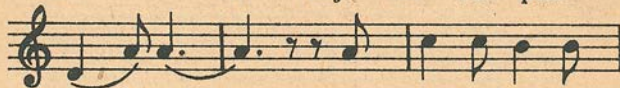
Gaande 1

Het le - ven is vol strijd - ru - moer —
 (O) Gij wiens macht 'theelal door - trilt, —
 (Met) U, o Heer, sta'k on - ver - vaard, —

— en don - ker zijn de
 — die de eng - len telt tot
 — wil mij uw wa - pens

da - gen, — de boo - ze die mijn
 bo - den, — en ber - gen breekt, en
 ge - ven: — 't Ge - loof tot schild, uw

neer - laag zwoer be - stoekt me uit loo - ze
 stor - men stilt, en glim - lacht om de
 Woord tot zwaard, tot helm de hoop op't

la - gen, wie helpt me slag om
 snoo - den; Gij zijt mijn burg en
 Le - ven, en 't hart waar - in uw

slin - ger slaan en staan? — en
 toe - ver laat, mijn daad, — mijn
 lief - de brandt, houdt stand, — houdt

staan? —
 daad. —
 stand. —

2. O
 3. Met

22. Zond. na Pinksteren ('t Is z. goed bij U te zijn)

Het is zoo goed bij
 En of de mor-gen
 Wan - neer mijn ein-de

U te zijn o Je - su, troost en
 zor - gen baart, 'n slu - we vij - and
 ko - men zal, geen hin - der - laag of

me - de - cijn voor elk ge - moed; —
 mij ver - vaart, ik wijk geen voet, —
 o - ver - val die 'k vree - zen moet, —

het is zoo goed bij
'k voel in U mij zoo
zoo ik U min - ne

U te zijn, zoo goed, zoo
wel bewaard, zoo trouw, zoo
bo - ven - al, o Je - su

goed, het is zoo goed bij
goed, 'k voel in U mij zoo
zoet, zoo ik U min - ne

U te zijn, zoo goed, zoo
wel bewaard, zoo trouw, zoo
bo - ven - al, o Je - su

goed.
goed.
zoet.

23. Zondag na Pinksteren (Dochterke v. Jairus)

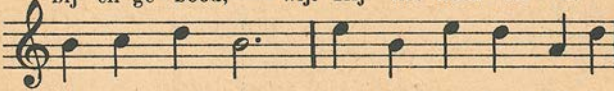
iets langzaam *Weeklagend*

't Ee - ni - ge kind van Ja -
Al - les in huis was ge -
Toen kwam de Heer na - der

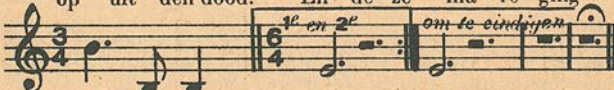
ï - rus was dood, — snik - kend kwam va - der tot
klaag en ge - ween, — een - de - lijk treu - ren van
bij en ge - bood, — wijl Hij het doch - ter - ke

Je - zus ge - gaan: «Help ons, o Heer, Gij die
doe - del en fluit: «'t Kind is niet dood» zei - de
nam bij de hand: «Meis - je, sta op!» en't rees

nie - mand ver - stoot! Je - zus is dan met hem
Je - zus, «gaat heen!» Maar al die menschen ze
op uit den dood. En de - ze ma - re ging

me - de ge - gaan.
loe - gen Hem uit.
o - ver het land.

24. Zondag na Pinksteren (Laatste Oordeel)

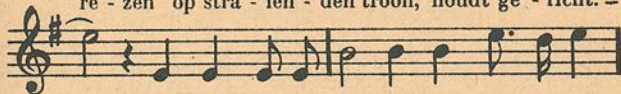
Breed 2

Wan - neer ge in den
 Gods eng - len ba -
 De Rech - ter ge -

he - mel de tee - ke - nen ziet, men - schen waakt!
 zui - nen, het Oor - deel vangt aan, doo - den hoort! -
 re - zen op stra - len - den troon, houdt ge - richt. -

— als heel de na - tuur uit haar beng - se - len
 — ze rij - zen en drij - ven tot één ka - ra -
 — O mocht Hij ons wen - ken naar de eeuwige

schiet, men - schen waakt, het ein - de
 vaan, drij - ven voort, ten oor - deel
 woon in Zijn Licht, 't al - za - lig

naakt, het ein - de naakt! -
 voort, ten oor - deel voort. —
 Licht, 't al - za - lig Licht! -

Maria Geboorte (8 September)

Rustig gaande

Met kinderlijke opgetogenheid

De heu - ve - len ston den te
Drie en - ge - len wickten daar
De klok - ken die gin - gen aan't

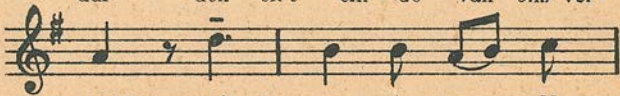
glo - ren, in't Oos - ten ont - look de
bui - ten naar't won - ni - ge Na - za -
lui - den, de bei - aard be - gon zijn

zon, en toen is Ma - ri - a ge -
reth, het zon - ne - ke zat in de
lied, ze wil - den Gods koms-te be -

ho - ren, en ver een ge - zang be -
rui - ten en hoor - de een schoon ge -
dui - den en't ein - de van ons ver -

gon :	A	-	ve,	A	-	ve	Ma -
bed :	A	-	ve	A	-	ve	Ma -
driet:	A	-	ve	A	-	ve	Ma -

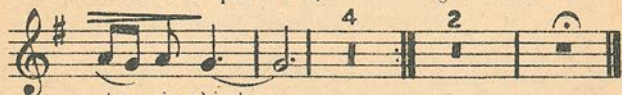
ri - a, vlek - ke - loo - ze, rei - ne ro -
 ri - a, vlek - ke - loo - ze, rei - ne ro -
 ri - a, vlek - ke - loo - ze, rei - ne ro -

ze, A - ve A - ve Ma - ri - a,
 ze, A - ve A - ve Ma - ri - a,
 ze, A - ve A - ve Ma - ri - a,

nooit vol - pre - zen, uit - ge - le - zen
 nooit vol - pre - zen, uit - ge - le - zen
 nooit vol - pre - zen, uit - ge - le - zen

ko - ningskind.
 ko - ningskind.
 ko - ningskind.

Sint Michaël (29 September)

Statig gaande

Den he - mel door klonk
 De vij - and heeft zijn
 Hoe sluw de hel - le

strijd - ru - moer, toen Lu - ci - fer den
 vlag ver - plant, staat te - gen Christus
 slag op slag zal lee - vren tot den

op - stand zwoer, — en smaad-de op 'thoogst ge-
 Kerk ge - kant, — en richt op Haar zijn
 groo - ten *mf* dag — die zeeg - len zal ons

bod; Vorst Mi - cha-ël sprong in't ge-weer, door
 schot, maar Mi - cha-ël strekt Haar tot schild. wijl
 lot, be - trouwt, en vreest geen donk-re macht, Sint

al - le kreit - sen zong zijn heer:
 nog zijn kreet door de eeu - wen trilt :
 Mi - cha - ël - staat nog op wacht:

Wie is als God? Wie is als God?
 Wie is als God! Wie is als God!
 Wie is als God! Wie is als God!

O. L. V. van den H. Rozenkrans (1^e Zond. in Oct.)

Rustig 2

In blijde stemming

Vlecht nu ro - zen.
 Viert Haar vreug - den
 Troost der droe - ven,

lief - de ro - zen. ro - zen - kran - sen
 schouwt Haar smarten. roemt Haar hoo - ge
 steun der kran - ken, hoop voor wien de

tot een kroon, voor Ma - ri - a
 heer - lij - heid: nooit zijn Chris - ten
 dood be - nart, 't Ro - zen - kran - s - je

de uit - ver - ko - zen, mil - de Moe - der
 kin - der - har - ten 't Ro - zen - kran - s - je
 spreidt zijn spran - ken op den heer - weg

van Gods Zoon,
 moe - ge - zeid.
 naar Gods Hart.

A - ve Ma - ri a

A - ve Ma - ri - a A - ve Ma -

ri - a A - ve Ma - ri - - -

a.

H.H. Engelen Bewaarders (2 October)

Mijn En - gel, die mijn
Ge - biedt ge - dul - dig
En komt de dag van

hoe - der zigt, door God me toe - ge -
en ge - trouw den Heer mijn be - de en
mij - nen dood, het uur van't har - de

we - zen, die mij, op reis naar
 wer - ken, op meen - ge tra - nen
 strij - den, dan zult ge, trou - we

de eeu - wig - heid, on - zicht - baar zoo - veel
 van be - rouw rees Gods ge - na - de - als
 bond - ge - noot, me niet be - ge - ven

zor - gen wijdt en't kwaad doet
 fris - sche dauw, langs u - - we
 in mijn nood maar staan ter

iets breeder

vree - zen. hoe zeer mijn ziel uw
 vler - ken. Dat Gij op mij - nen
 zij - de. Mijn En - gel. dien ik

steun be - hoeft, zoo vaak toch heeft ze
 le - vens - tocht slechts goe - de da - den
 dank en prijs, o voer me dan in 't

U be - droefd.
 ein - den mocht!
 Pa - ra - dijs.

2. Ge
 3. En

De H. Franciscus (4 October)

Gaande

2 1 *Met opgetogenheid*

De Lief - de won zijn
 Hij trok door ste - de en
 Hij had zijn God vol -

dar - tel hart, dat God een
 streken voort, en Lief - de
 maakt be-mind, zijn Kerk tot

lof - lied werd; en rid - der-schap, en
 zong zijn woord. En waar hij kwam ont -
 schoor ge-diend. Toen zong hij wel - kom

praal en spel, Fran - cis - cus zei - de
 look het licht, het le - ven werd een
 broe - der dood, ter - wijl zijn ziel ten

't al vaar-wel, zong de Ar - moe zij - nen
 schoon ge-dicht; en dronk hij't lij - den
 he - mel vlood, en van zijn deugd en

ju - bel uit en nam haar tot zijn
 tot de moer, hij bleef Gods trou - ba -
 lijd - zaam - heid ligt nog de glans ver -

Bruid. _____ en
 dour. _____ hij
 spreid. _____ ligt

nam haar tot zijn Bruid. _____
 bleef Gods trou - ba - dour. _____
 nog de glans ver - spreid. _____

Missie-dag (Derde Zondag in October)

Hoort gij den
 Hoort gij hun
 Hoort toe, en't

roep van't Va - ti - kaan?
 roep naar hoo - ger Licht?
 wordt een groot sche dag.

Ziet
 «God
 Hoog

gij de nood - sig - na - len staan
 wil het!» Christ - nen doet uw plicht,
 waait en wenkt de Mis - sie vlag,

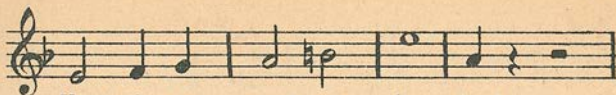
hoog lich - tend in de lan - den?
 hulp vraagt Hij voor zijn kin - d'ren.
 komt, blijft niet lan - ger droo - men.

Veel ver - re zie - len zijn in nood,
 Hij gaf voor hen zijn Bloed op 't Kruis,
 Gij gin - der en wij hier aan 't werk,

lan - ger nog tal - men is hun dood.
 Hij wacht hen op in 't Va - der - huis;
 moe - dig te weer voor God en Kerk;

Kom dan en rept uw han - den!
 Gods ta - fel tellt geen min - d'ren!
 Broers ginder ver... we ko - men!

Wie werkt en bidt, wie gaat er meê,
 Wie werkt en bidt, wie gaat er meê,
 Wie werkt en bidt, wie gaat er meê,

wie redt zijn broers van o - ver -
 wie redt zijn broers van o - ver -
 wie redt zijn broers van o - ver -

zee?—

zee?—

zee?—

Kristus-Koning (Laatste Zondag in October)

Iets Breed

Heerschen moet Hij, Kristus Ko - ning,

heerschen o - ver wil en daad,

heerschen in ons hart en wo - ning,

heer - schen o - ver stand en staat,

heer - schen o - ver stand en staat.

Lang ge - noeg werd Hij be - voch - ten,
 Ko - ning was Hij vóór de tij - den,
 Vol - ken, weet dat Hij den klui - ster

lang ge - noeg die kroon van hoon
 Ko - ning door ge - boor - te - recht,
 van uw pol - sen sprin - gen deed,

om zijn god - lijk hoofd ge - vloch - ten,
 Ko - ning die door Lief - de - lij - den
 treedt naar vo - ren uit uw dui - ster,

wij zijn blij - e vrij - ge - koch - ten,
 al - le men - schen kwam ver - blij - den
 Ko - nings - kin - d'ren, kent uw luis - ter,

wil - len Kris - tus op den troon!
 en Zijn Rijk heeft toe - ge - zegd.
 staat en stapt in Zij - nen eed.

Allerheiligen

Statig gaande **4**
 Plechtig *f*

Nu juicht het hoo - ge
 De hel - den zijn 't die
 Gij die hun heer - lijk-

He-mel-hof— en zingt van koor tot koor,—
 tri-om-fant— ge-ste-gen uit den strijd,—
 heid be-schouwt,— volgt na, zij gin-gen voor,—

om al Zijn heil-gen, Go-de lof,—
 in't glo-rie-licht van't za-lig Land—
 we staan ge-sterkt en stap-pen stout,—

de ze-ge-zang breekt door.
 ge-kroond staan en be-vrijd. 1-3. En
 we stij-gen in hun spoor.

de aar-de zingt van zee tot zee ze

ju-belt meè, ze ju-belt na: Al-le-

lu - ia Al - le - lu - ia Al - le - lu - ia

Al - le - lu - ia.

Sinte Cecilia (22 November)

Rustig en Ingetogen

p *Beschnouwend*

Rei - ne roos in Ro-me's ho-ven, eed-le ziel, die
 Vro - me bruid en Gods be-min - de, hoe lief-tal-lij
 God - ge - wij - de, zonder beven, hebt g'uw hals den

elk ge - baar wist te stem - men tot een shaar
 deed uw trouw, hem, die U be - twisten wou,
 beul ont - bloot. en Ge loegt op zwaard en dood.

om den goe - den God te lo - - - ven.
 't rij - ker Hart van Je - zus vin - - - den.
 zin - gend steegt Ge in't Een - wig Le - - - ven.

Rei - ne Maagd Ce - ci - li - a, leen en leer me uw
 Vro - me Maagd Ce - ci - li - a, wat ooit mocht mijn
 Ster - ke Maagd Ce - ci - li - a, laat me al - les,

lie - ve wij - zen om al-door den
 ziel - be - ko - ren, help me im - mer
 al - - - les der - ven, mo - ge ik maar den

Heer te prij - - - - zen.
 God be - ho - - - - ren .1-3. O San - cta Cæ -
 he - mel er - - - - ven.

ci - li - a, O San - cta Cæ - ci - li - a,

O San - cta Cæ - ci - - - - li - a !